

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

XV legislatura · sisè període · sèrie C · número 669

Comissió d'Interior i Seguretat Pública

Sessió 36, dijous 17 de setembre de 2026

Presidència de l'Il·lm. Sr. Jordi Viñas i Xifra

Sessió 36 de la CISP

La sessió de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública (CISP) s'obre a ****. Presideix Jordi Viñas i Xifra, acompanyat del vicepresident, Mario García Gómez, i de la secretària, Mercè Esteve i Pi. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents Judit Alcalá González, Lúdia Ferré Ferré, Antoni Poyato Rodríguez i Christian Soriano García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jeannine Abella i Chica, Irene Negre i Estorach i Josep Rius i Alcaraz, pel G. P. de Junts; Laia Cañiguerol Olivé i Josep Vidal Bringué, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Pere Lluís Huguet Tous i Alberto Villagrasa Gil, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sergio Macián de Greef, pel G. P. de VOX en Cataluña; Andrés García Berrio, pel G. P. Comuns, i Xavier Pellicer Pareja, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre els relleus directius al Departament d'Interior i Seguretat Pública (tram. 355-00247/15).

2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre la dimissió del director general de la Policia i del secretari general del departament (tram. 354-00425/15). Salvador Vergés i Tejero, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre el nomenament del nou director general de la Policia i de la nova comissària en cap del Cos de Mossos d'Esquadra (tram. 354-00426/15). David Cid Colomer, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública davant la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre la situació del departament i de la cúpula del Cos de Mossos d'Esquadra arran de les darrers dimissions (tram. 354-00427/15). Joan Garriga Doménech, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

5. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre els canvis al departament i les noves línies estratègiques i operatives del Cos de Mossos d'Esquadra (tram. 354-00429/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

El president

Bé, bona tarda. Bona tarda a tothom. Si us sembla bé, comencem aquesta Comissió d'Interior i Seguretat Pública extraordinària... (*remor de veus*) –si us plau–, amb un punt únic de l'ordre del dia, que és la sessió informativa de la comissió..., com deia, de la compareixença de la consellera per explicar els relleus directius del Departament d'Interior i Seguretat Pública... (*Veus de fons.*)

Sol·licituds de sessió informativa[#]

354-00425/15, 354-00426/15, 354-00427/15, 354-00429/15 i 355-00247/15

El lletrat em comenta que primer hauríem de votar les diferents sol·licituds que han fet els diferents grups parlamentaris i si es pot fer per assentiment. (*Pausa.*) Entenc que sí.

D'acord, doncs això, eh? I, per tant, doncs això, queda aprovades aquestes... (*Veus de fons.*) Ho substanciem conjuntament amb la sol·licitud que hi ha de la consellera. La consellera també va demanar la compareixença.

El lletrat Joan Ridao i Martín

És el primer punt.

El president

Exacte. Si us sembla, doncs... (*Sergio Macián de Greef demana per parlar.*) Digui. Digui, diputat.

Sergio Macián de Greef

Agradecer a los grupos parlamentarios que por primera vez me hayan votado una propuesta de comparecencia en el Parlament de Catalunya, que lo agradezco sinceramente.

El president

Doncs, si els sembla, vaig a buscar la compareixent i els compareixents i començaríem la compareixença.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

Si els sembla, començaríem, doncs, com dèiem, amb la compareixença.

Sessions informatives

355-00247/15[#]

D'entrada, donar la benvinguda a la consellera d'Interior i Seguretat Pública. També ens acompanyen la secretària general del departament, la senyora Joana Ricardo. Ens acompanya el senyor Ferran López, el nou director general de la Policia i també la nova comissària en cap del Cos de Mossos d'Esquadra, la senyora Sílvia Catà.

Recordo una mica els temps d'intervenció per a tots els grups i també per als compareixents. Vam quedar que la consellera i el seu equip tindrien un màxim de seixanta minuts en la primera intervenció. Després, si hi ha una intervenció dels

diferents grups parlamentaris, d'uns set minuts per cada un dels grups; una rèplica per part dels compareixents, de màxim trenta minuts; una contrarèplica dels grups parlamentaris, de tres minuts cadascun, i la consellera, en tot cas, després té llibertat per poder tancar en un temps ajustat, doncs, per poder acabar de fer algun aclariment.

Per tant, no havent-hi res més, si us sembla, donem pas... Consellera, té la paraula. Endavant i benvinguda.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Molt bé, doncs bona tarda a tots els diputats i diputades i membres, en aquest cas també, de la Mesa; el president, lletrat i a les persones que... No se sent? *(Veus de fons.)* Està una mica... A veure? *(Pausa.)* Ara se sent millor? *(Veus de fons.)* Doncs començo. *(Veus de fons.)* Sí, no? Així. D'acord. Se sent? *(Veus de fons.)* Perfecte.

Bé, doncs, com deia, bona tarda a tots els diputats i diputades, als membres de la Mesa, al president de la comissió i també a les persones que ens acompanyen en aquesta compareixença tant de les seccions sindicals del Cos de Mossos, equip del departament i periodistes que esteu fent el seguiment.

Hem comparegut per explicar els canvis que s'han produït al capdavant del Departament d'Interior. Un d'ells afecta la secretaria general. És un canvi que la persona responsable que estava al capdavant, el Tomàs Carrión, ja quan va venir a treballar al departament, doncs, les seves condicions eren una durada de la seva aportació al capdavant de la secretaria general d'aquests dos primers anys. Ha fet una molt bona feina, que ara, doncs, continuarà fent la Joana Ricardo, orientant tot lo que és la política pròpiament dels serveis interns, des de la secretaria general i especialment el compliment tant del pla de govern com del pla normatiu –Se sent?– que ens afecta l'àmbit del Departament d'Interior i Seguretat Pública.

Nosaltres, des de l'inici, l'aposta que vam fer és sempre aprofitar, en la mesura del possible, doncs, el talent que l'organització ja ens oferia. Llavors, si recorden quan vam encetar aquest període, moltes de les direccions de serveis ja hi estaven en l'àmbit dels Agents Rurals, en l'àmbit de Protecció Civil, i vam considerar que era gent que podia aportar molt a l'organització perquè ja portaven temps desplegant tasques que són excessivament professionalitzades i tècniques. I, en aquest cas,

doncs, el que hem plantejat a l'hora de fer el relleu de la secretaria general, en aquest cas una decisió que ja coneixíem i, a més a més, té a veure amb, diguem-ne, el calendari vital del secretari Tomàs Carrión, al qual, hi insisteixo, li agraïm tota la tasca que ha fet.

Ell vol compatibilitzar aquesta etapa de la seva vida amb docència i altres qüestions personals de la seva formació com a biòleg i, per tant, això ja sabíem que succeiria. Hem apostat per la Joana Ricardo, que, com bé saben, estava fins ara a la Direcció General d'Administració i Seguretat pel seu perfil, també, i experiència professional en el sector públic, i especialment en l'àmbit del dret administratiu. I la subdirectora de la DGAS és qui passarà a ser la directora de la DGAS. I, per tant, aquí també hem fet un canvi aprofitant la gent que tenim en l'equip, la gent que ja forma part i té una llarga experiència i trajectòria en l'àmbit d'Interior, per fer aquests canvis.

Com també bé saben, el comissari Miquel Esquiús..., estava prevista la seva jubilació. Això també ho sabíem des de l'inici del seu nomenament, que ell havia pres aquesta decisió de jubilar-se. I, òbviament, doncs, teníem previst el seu recanvi, en aquest cas per la comissària Sílvia Catà. Porta més de vint-i-nou anys de servei en el cos, treballant sempre des de l'àmbit de la proximitat. Ella s'ha especialitzat amb la feina que es fa des de la feina de les comissaries de les ABPs i també des de la Regió Policial de Girona, amb una aposta clara per un model que creiem que és el que hem d'enfortir en el marc del comandament del cos i del conjunt de la prefectura, que és aquesta seguretat que es pensa des del territori, des de la proximitat, per abordar de la millor manera possible els reptes que tenim en matèria de seguretat, entenent que la seguretat no només ha de tenir una resposta policial. No sempre pot tenir una resposta policial, però que la policia, des del seu coneixement, la informació i la feina que fa pot aportar, també, solucions a problemes que, òbviament, quan arriba la policia ja anem tard. I aquest bagatge d'aquest treball territorial i aquest coneixement en profunditat del cos, doncs, ha fet que sigui, a més, i això és també un element que vull destacar, la primera comissària en cap del cos.

A vegades, aquí es pot frivolitzar, no?, el fet de per què s'ha triat una dona o si el fet de triar-la és perquè sigui una dona. Òbviament que no. Se l'ha triat per la seva capacitat, per la seva experiència i pel mèrit. Però també jo crec que hem de

normalitzar el fet que la comissària en cap del Cos de Mossos d'Esquadra pugui ser una dona amb tota la normalitat, pel principi de meritocràcia. I això també ho vull deixar, aquí, clar.

Amb relació al tercer canvi sobrevingut que hem tingut, del director general de la Policia, això sí que va ser una decisió que el director, llavors José Luis Trapero, ara major del cos, em va expressar a finals del mes d'agost. Em va comunicar que era una decisió que ell havia premeditat, que era una decisió personal, que, per altra banda, era irrevocable; que ell havia decidit que no volia continuar fent tasques polítiques en lo que seria l'encàrrec que té el director general de la Policia. Va expressar que durant tota aquesta època de treball considerava que s'havia fet una bona feina.

Jo també ho corroboro. S'ha fet una molt bona feina en el sentit de situar l'organització davant de les necessitats que tenim –l'ampliació de la plantilla a 25.000 mossos d'esquadra, l'elaboració del pla estratègic per poder posar l'horitzó en aquelles prioritats que el cos ha de tenir, dotar-los dels mitjans necessaris, fer el canvi i la transició tecnològica i totes les adaptacions que el cos ha de fer per continuar sent un cos referent, treballar conjuntament amb les policies locals. Vull destacar, en aquesta intervenció, el fet de la signatura que hem fet avui de renovació del conveni amb l'Ajuntament de Barcelona, amb el que això suposa de millora substancial en l'atenció a la ciutadania i, per tant, aquesta voluntat de col·laboració amb les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat i també amb les policies locals, a través de l'articulació del pla estratègic i de la feina que s'ha fet per part del director Trapero i del seu equip, amb les direccions responsables d'impulsar tot aquest període. Crec que s'ha de posar en valor i que s'ha de destacar, al mateix temps que s'ha de respectar la seva decisió.

Aquí és on vam decidir, vaig decidir, que el comissari Ferran López, amb una llarga trajectòria a

Fitxer 2

dintre del Cos de Mossos d'Esquadra. Nosaltres creiem que és bo que sigui algú que conegui bé el funcionament del cos. Òbviament, tenir la formació específica per

al lideratge d'equips i les funcions gerencials de la formació del director López també hi suma, però nosaltres valorem que és important que sigui algú que conegui el cos i que pugui, doncs, situar-lo en l'espai que mereix com a policia integral de Catalunya, per una banda, per anar assumint les competències que hem d'anar assumint i que hem de tenir de cara de cara al futur, per continuar millorant la coordinació amb les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat per una banda, i també, hi insisteixo, la importància de la renovació de tots els convenis que hem de fer a partir d'ara amb les policies, amb les policies locals; reforçar tota l'estratègia de lluita contra la delinqüència persistent.

Les dades que tenim avui dia són favorables, però no són suficients, i ho tenim molt clar. Una reducció de la delinqüència al conjunt de Catalunya, que, si les dades que ha publicat avui el ministeri deien que és d'un 7,5, nosaltres les hem tancat el mes d'agost i és un 8,4 en delinqüència patrimonial, en delinqüència..., no en el món real. És a dir, en el món real, no el virtual, per entendre'ns. Són dades que ens deixen veure una bona tendència fruit de l'estratègia contra la delinqüència persistent que hem dut a terme amb el pla Kanpai. Tenim grans reptes en matèria de seguretat, tot el que està relacionat amb el narcotràfic i la utilització de les armes de foc. Tenim grans reptes amb la utilització, banalització de les armes blanques que s'utilitzen en disputes habituals, que abans es podien resoldre, simplement, amb un enfrontament verbal o físic, però no de la gravetat que pot tenir la utilització de les armes blanques en litigis. Malauradament, això requereix una actitud decidida.

S'ha impulsat el pla d'espai públic lliure d'armes blanques amb bons resultats, però no és suficient. No és suficient. Necessitem canvis legislatius en aquesta línia per penar la tinença i exhibició tant d'armes de foc com d'armes blanques, i en aquesta línia hem de treballar. I crec que aquí estem interpel·lats tots els grups per fer-ho. I per altra banda, també una cosa important per a nosaltres i que hem de liderar de cara a aquest futur és la resposta que donem a la investigació policial vinculada al crim organitzat, que tenim recorregut de millora i, òbviament, amb l'ampliació dels efectius policials això ens ha d'ajudar a nodrir-nos d'una estratègia d'investigació més eficaç i efectiva, per una banda. I, per altra, també, hem d'aconseguir desplegar una estratègia de proximitat que ens permeti «afiançar» en el territori la confiança de la ciutadania en la situació de seguretat dels seus municipis i barris en el conjunt

de les ciutats del territori. Això és molt important perquè, si les dades baixen, però les percepcions de la ciutadania no van *a la par*, la feina que fem probablement és important, però no cala.

I aquí sí que és molt important que siguem capaços de desplegar l'estratègia del model pla «Confiança», que en alguns territoris, en algunes regions, s'està duent a terme amb bons resultats, però cal emfatitzar-la i fer-la extensible a tot el territori, així com una de les banderes vermelles que crec que tenim, que té a veure amb la violència sexual i amb les agressions sexuals, que aquí el desplegament de la comissaria de..., hem d'acabar de tancar el nom, però la coneixem com la «comissaria de la dona». I aquí hem de sumar altres col·lectius que estan en situació de vulnerabilitat –infants, joves, adolescents i totes les víctimes– per donar una millor atenció a la víctima i situar la víctima en el centre de la resposta, no només policial, sinó també comunitària. I aquest és un dels objectius en els quals hem de centrar part de l'estratègia i és l'encàrrec que entomen, en aquest cas, tant el director general de la Policia, el Ferran López, com la comissària Sílvia Catà, amb tot l'equip.

Ara, en els propers dies, caldrà fer els ajustos dels buits que han quedat en l'organització, en el sentit de dir: «Hem de substituir la comissària a la Regió Policial de Girona, haurem de fer alguns ajustos de tots els comandaments que formen part de la prefectura...» I seran canvis que ens ajudaran a posar l'organització enfocada en les prioritats que els acabo de dir que tenim, amb els desafiaments que tenim en matèria de seguretat i els reptes que hem d'entomar de cara al futur per aconseguir dues coses que són fonamentals, sota el meu punt de vista: la reducció continua reduint la corba delictiva; millorar les percepcions de la ciutadania amb relació a la seguretat ciutadana, amb una estratègia de proximitat; reforçar el recorregut del marc legislatiu en aquells àmbits on podem obtenir una millor resposta legislativa davant, per exemple, de les armes de foc, assimilant la legislació nostra a la legislació europea en aquesta matèria.

Més complicat serà que ens posem d'acord en considerar la producció de la marihuana a l'engròs com un problema de salut comunitària. Jo entenc que aquí és més complicat que arribem a grans acords, però és un tema que, de cara al futur, també haurem de debatre i enfocar, així com la necessitat –que, després, en tot cas,

ja hi entrarà i ho abordarà el director, el director general, Ferran López– d'adequar el marc normatiu, o sigui, el marc legislatiu, a poder donar una resposta sistèmica a la coordinació policial entre els diferents cossos de seguretat i, sobretot, a donar una millor resposta a aquells reptes que tenim de cara al futur per gestionar millor les derivades de la seguretat, que venen condicionades per l'impacte de la globalització, però que tenen una expressió directa en el territori, en un barri d'una ciutat i que, òbviament, perjudiquen clarament la convivència i el gran repte que nosaltres tenim com a policia integral de Catalunya d'atorgar la millor resposta i la millor protecció a les persones i els seus béns.

Encarem aquesta nova etapa amb una voluntat de continuïtat en aquells àmbits de treball en els quals ja havíem fixat les prioritats, tal com ja hem presentat moltes vegades, quan aquí, en comissió parlamentària, hem fet la presentació de les línies del pressupost, que hem desenvolupat tota l'estratègia que tenim des de l'àmbit de la seguretat pública. No hem entrat a les qüestions ara d'emergències i tot el que té a veure amb el desplegament del cos de Protecció Civil, 112, perquè els canvis especialment afecten, en aquest cas, la Direcció General de la Policia i a la secretaria general continuarem amb el pla que teníem marcat.

Sí que m'he detingut expressament en els canvis que afecten la direcció general i la prefectura, la comissària en cap, per poder expressar dues qüestions clau: continuïtat en tot allò que hem encetat i que ens està donant bons resultats i, òbviament, els nous tarannàs, tant del director com de la comissària, faran que la feina tingui l'empremta d'aquells que l'estan liderant, no? I aquesta és part de la feina que tenim de cara de cara al futur.

Li passaria la paraula al director per si vol fer algun comentari, enfortir una mica la part que jo he explicat dels nous reptes i també, doncs, a la comissària perquè puguin concretar alguna qüestió relacionada amb el que jo he apuntat de les línies en les que hem d'emfatitzar la feina de cara al futur.

I gràcies per la seva atenció.

El director general de la Policia (Ferran López Navarro[#])

Bé, bon dia, diputats, Mesa, la resta de persones que estan a la sala. Com que és la primera vegada que m'expresso en públic després del meu nomenament de fa

quaranta-vuit hores, no puc deixar de dir que em sento molt honorat de l'encàrrec que em van fer la consellera i el Govern, que em sento molt responsabilitzat de l'encàrrec que se m'ha fet i de la confiança que em fa. I per la part que afecta la sala, doncs, que em poso a la seva disposició per qualsevol cosa que necessitin, en qualsevol de les formes que ens puguem entendre a partir d'ara.

Bé, porto quaranta-vuit hores al capdavant de Mossos. És evident que estem a meitat de legislatura i que l'arquitectura de les polítiques públiques ja està marcada. Està funcionant bé perquè tenim dades que així ho avalen, però és evident que caldrà fer una versió més sofisticada d'alguns dels plans que tenim en marxa; els plans de Kanpais, que ha comentat la consellera, que s'han de complementar amb capes legislatives i amb més vincles amb altres administracions i altres institucions. Per tant, aquesta serà una de les coses que farem a partir d'ara, des d'una bona situació de sortida, de bones dades, que ens doni una certa pau. Intentar que els plans que estan en marxa avancin al ritme de les coses que ens estan passant.

I comentava la consellera..., és un tema que és de futur, però que a mi m'agrada apuntar sempre que puc i crec que avui és el lloc de fer-ho, especialment. Estem operant amb un marc normatiu molt pobre. És a dir, tenim una llei de seguretat de l'Estat que és del 86, que té quaranta anys, i que amb quaranta anys han passat moltes coses a l'Estat perquè estigui clarament superada pels fets. Entre altres coses, la pròpia creació de la policia de la Generalitat en la seva nova etapa històrica, la creació de l'Ertzaintza, la desaparició de fronteres, de tal manera que estem operant amb una llei, la 2/86 que, entre altres deficiències, no es pot aplicar a Mossos fruit del darrer Estatut i que... És un encàrrec que faig sempre que puc intento col·locar a l'agenda de tothom qui em vol escoltar: hauríem de començar a pensar en aquesta llei perquè, diríem, el mapa social, polític i administratiu de l'Estat no coincideix en absolut amb el mapa de seguretat de l'Estat. Cal una llei que ens ordeni i que ens ajudi com a exemple.

Diria que aquest dematí hem tingut, fa una estona, la firma del conveni amb la Guàrdia Urbana de Barcelona i és un dèficit que arrosseguem també fruit d'aquesta deficiència d'origen. És a dir, la 2/86 despatxa, amb quatre articles molt breus, quines són les funcions de les policies locals. Clar, a partir d'aquí ens movem en una anomia

que no és fàcil i, per tant, crec que hem de pensar en el futur. Crec que hem de tornar a pensar en el que vol dir «policia integral de Catalunya», perquè ho diem de manera molt mecànica i el que abans..., tothom podia entendre que policia integral ens remetia a la geografia i a un espai físic, doncs, ja, evidentment que no, que no és només el que passa dintre d'aquest espai físic; que podíem pensar fa un temps que tot el que passava a un territori era competència de la policia, evidentment que no, que hem d'estar ben coordinats.

I aquí, també, el que deia la consellera de la bona coordinació des d'aquesta base normativa més feble amb la resta de l'Estat, amb la resta d'institucions de l'Estat. Però és evident que sols no podem ser la policia integral de Catalunya. Per tant, hem de seguir pensant temes que estan apuntats, ja, de..., més que noves competències, que també alguna, exercir les competències que tenim en espais que fins ara no els estem exercint. Que no vull entrar en el detall, però si tenen, algun altre dia, ocasió, doncs, podem parlar-ho com vulguin.

Per tant, mirar de prop amb el que comentava la consellera de seguir fixant les dades, anar ajustant els plans amb el que ens demana el dia a dia que va canviant contínuament; aquesta mirada més cap al futur, més cap a la resta de l'Estat i la resta de policies amb les quals operem. Com a detall, i tanco la 2/86: la 2/86 fa tres classes socials, diríem: les policies que es diu «de l'Estat», que es refereix a policia i guàrdia civil, que tenen un paquet competencial; la resta de policies, que entenem que han de ser les autonòmiques, i policies locals. I això, després, quan la normativa s'ha desenvolupat i s'han creat decrets i reglaments, doncs, la referència és aquesta classificació, aquesta classe social, que ens col·loca en una situació, diríem, no puntera i que s'ha de corregir.

I dos apunts, per acabar. Clar, la seguretat és el contrari de la violència, no de proximitat. Per tant, el primer encàrrec que faré a l'exdirector general de la Policia, ara cap de la Comissaria d'Inspecció i Avaluació, és fer una auditoria, és saber què estem fent en proximitat. Perquè, també, parlem molt sovint de que som una policia que fa proximitat, però vam parlar amb la consellera i amb la comissària en cap de fer una aposta. És a dir, no perdre el contacte amb el ciutadà. Per tant, primer, abans de saber què farem, preguntarem què estem fent, en quin moment estem. I, a partir

d'aquí, doncs, farem el pla que..., de la manera que sigui, perquè no ens desviem d'aquesta proximitat amb el ciutadà, d'aquest contacte amb el ciutadà. Que la Sílvia aquests dies parlava de mirar als ulls del ciutadà, que és una cosa que m'agrada i que aplicaré a partir d'ara. I que, per tant, això ho farem en breu.

I, després, també ho haig de dir, per acabar, també, perquè crec que és de justícia, doncs, congratular-me que després de molt de temps; de canvis, diríem, convulsos, fruits de l'entorn, per primera vegada des de que tinc..., bé, des del 2012, 2013, s'ha fet un canvi orgànic en l'organització, un canvi no fruit de conjuntures externes, sinó, en aquest cas... Ho ha explicat la consellera, no seré capaç d'explicar-ho com ella, però està ben explicat. És a dir, són canvis naturals o orgànics. I espero que a partir d'ara, i em comprometo a la part que em toca fer-ho d'aquesta manera, doncs, que els canvis que fem al Cos de Mossos d'Esquadra, per fi, deixi'm dir, siguin tranquils, siguin pacífics, subjectes a interpretacions diverses. Que tot això..., cadascú té la seva interpretació, però jo me n'alegro, que

Fitxer 3

l'organització, després de tant de temps de canvis per motius no estrictament orgànics, doncs per primera vegada en molt de temps ho estigui. I torno al principi, estic a la seva disposició pel que necessitin, comissions, en persona, el que necessitin de mi i del Departament i la Direcció General, doncs, estic a la seva disposició.

El president

Gràcies, director. Ara en tot cas, la comissària també seguirà la compareixença. Endavant.

La comissària en cap del Cos de Mossos d'Esquadra (Sílvia Catà Culubret)[#]

Bona tarda, diputats i diputades, membres de la Mesa, sindicats. Al fil del que ha dit el director general, la última part, el cos de Mossos d'Esquadra agraeix aquest canvi normal, d'acord? Hem tingut canvis traumàtics al llarg dels anys i ara el comissari Miquel Esquius fa un pas al costat perquè es jubila i arriba una nova cap del cos, que podia haver sigut qualsevol comissari perquè tots tenim una vàlua que ens

precedeix. Per tant, en aquest camí normal dignifica la institució del cos de Mossos d'Esquadra. Jo no ho personalitzo en la comissària en cap o el comissari en cap, sinó en el que representa la institució del cos de Mossos d'Esquadra.

Pel que fa referència als plans d'acció que hem impulsat i que impulsarem, n'hi ha dos que tindran continuïtat perquè la ciutadania ens ho demana. Un és el pla contra la multireincidència. Estem fent molt bona feina a tota Catalunya amb el pla Kanpai i la coordinació transversal amb les policies locals, policies de l'Estat i judicatura i fiscalia. I això ho continuarem fent perquè la multireincidència no marxa. La minimitzem, però encara no ha marxat. Tant de bo pugui venir aquí algun dia i dir: «Hem acabat amb la multireincidència», però mentre aquest pla s'ha de mantenir. El pla Daga també, perquè tenim un problema amb la proliferació d'armes blanques, especialment en llocs en via pública. Per tant, són dos plans que tindran continuïtat al llarg del temps i que el meu predecessor, el Miquel Esquiús, va impulsar.

Hi ha altres plans, com ha comentat el director, que impulsarem. Un és el pla de proximitat i, com ha dit molt bé el director, ara a l'agost ens han sortit de l'Escola de Policia 1.300 efectius policials. L'any que ve en sortiran al voltant de 1.500. Ara tenim l'oportunitat de començar a fer una prevenció real al territori de Catalunya, i això passa també per fer una activitat proactiva de proximitat cap al ciutadà. I què vol dir això? Vol dir sortir del vehicle i mirar als ulls a les persones i preguntar-los què els hi passa. És, ras i curt, és això. Farem un pla. Aquest pla tindrà accions, però és això: interacció amb el ciutadà. I per què? Perquè les dades policials no ho arreglen tot. Nosaltres ens basem amb estadístiques policials per fer plans d'acció i ubicar els recursos policials en determinades zones més calentes.

Però hi ha una cosa que ens costa controlar, que és la percepció d'inseguretat. La percepció d'inseguretat no té res a veure en si en un lloc hi ha molts delictes o en altres n'hi ha pocs. Depèn molt també de la condició social de les persones, de les diferències socials que hi ha entre la població, l'edat de les persones. I els posaré dos exemples molt clars. Actualment s'estan baixant les dades delinqüencials a tot Catalunya. Amb més o menys mesura ens estan baixant a totes les regions policials, però en determinades zones de Catalunya la gent se sent insegura.

I aquesta inseguretat ens ve pel crim organitzat –i els hi posaré l'exemple de l'homicidi assassinat que hi va haver al carrer Balmes, a Barcelona, quan va venir el papa– però també hi ha inseguretat a Figueres, quan fa quatre mesos ens van assassinar una dona a peu de carrer amb arma blanca. I això s'ha de treballar. Ja sé que és un fet puntual, però és un fet molt greu que crea molta alarma social a la via pública i a la ciutat de Figueres, en aquest cas o a la ciutat de Barcelona. I això s'ha de treballar i es treballa amb proximitat i també en reformular el model d'investigació que tenim a nivell de cos, d'acord?

Una de les coses que m'he entomat com a personal i liderarem des de la Prefectura és poder fer grups de policies, de serveis que s'encarreguin de treballar el crim organitzat a cada una de les regions policials. Tenim un grup que treballa pel crim organitzat molt especialitzat a Egara, al complex policial d'Egara, però s'han de descentralitzar a les regions policials. Jo vinc d'una regió com Girona, fronterera, tenim crim organitzat i s'ha de treballar des del territori coordinat amb les policies locals i amb els cossos de l'Estat, amb judicatura i fiscalia, amb la Gendarmerie. Però cal tenir unitats especialitzades que treballin el crim organitzat.

Després, amb el tema de les violències sexuals, ja ho ha dit la consellera i també el director. Penso que hem de donar un pas més enllà en aquells col·lectius de persones que en certs moments de la seva vida necessiten més escalf i més protecció, no només policial, sinó en general, de diferents institucions. Aquí em refereixo a les dones maltractades, violència de gènere, domèstica, violències sexuals en general, em refereixo a les persones grans –si ho mirem per estadística policial no ho treballaríem, però són els nostres pares que pateixen fets delictius, furts o robatoris, encara que siguin lleus, però que atempten contra la seva dignitat i que moltes vegades no ho expressen a la família per vergonya– els menors d'edat, el col·lectiu LGTBI, doblement victimitzats en determinats moments de les seves vides. Per tant, són diferents col·lectius, les persones sense llar, que penso que hem de donar un plus de qualitat a aquestes persones en determinats moments de la seva vida.

I per últim, estem impulsant també un pla relacionat amb els grups violents juvenils. Tenim un problema, que ja el vam tenir entre el 2003 i el 2011 de bandes juvenils,

les famoses bandes llatines. Es va erradicar el 2011 i ara han tornat a proliferar, bàsicament a la conurbació de Barcelona, però també tenim bandes juvenils a Lleida, Tarragona i Girona. Per tant, estem impulsant un pla per erradicar aquestes persones, per intentar que no hi hagin més bandes juvenils o més joves que s'introdueixin a aquestes bandes. I, per tant, penso que serà un pla molt profitós que farem transversalment amb altres operadors de la seguretat, però el que volem és que els joves que viuen a Catalunya i fan vida a Catalunya ho facin pacíficament i amb convivència pacífica amb la resta de la societat.

I aquests serien els trets principals que vull impulsar al llarg d'aquests propers dos anys.

El president

Moltes gràcies als compareixents. Ara seria el torn dels diferents grups parlamentaris. Començaríem de major a menor, acabant amb el grup parlamentari que dona suport al Govern i, per tant, començaríem pel Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula el seu portaveu, el diputat senyor Josep Rius. Endavant, diputat.

Josep Rius i Alcaraz

Sí. Moltes gràcies, president. En primer lloc, reitero, doncs, els millors desitjos, sort i èxits a la secretària general, al director general i a la comissària en cap. I també agraeixo, doncs, les explicacions i les primeres aproximacions que han fet avui.

Vostès han d'entendre –i suposo que quan han vist les peticions de compareixença que hi ha hagut arran dels canvis que hi ha hagut al Departament d'Interior i de Seguretat Pública– hauran d'entendre que, home, la dimissió del secretari general i la dimissió del director general de la Policia en un moment de canvi del comissari en cap no és una qüestió habitual, per dir-ho d'alguna manera. Jo ara, i ho dic amb tots els respectes, però quan feien referència a que ha sigut un canvi normal i pacífic i no traumàtic, no, serà per vostès, perquè quan la ciutadania percep una sèrie de canvis d'aquestes característiques, de cop i volta en una àrea tan sensible com és la de la seguretat, crec que de tranquil·litat i de no traumàtic no són canvis tranquils. Això és una crisi. El que hi ha hagut al Departament d'Interior és una crisi, és una crisi.

La consellera, jo li ho agraeixo. Avui hem sabut algunes coses més respecte als canvis que s'han produït al departament. Que el secretari general Carrion hagués dit d'entrada que ell volia estar dos anys, jo, si més no personalment, jo me n'he assabentat avui, que volia tornar a la docència i agraeixo les explicacions. Però en qualsevol cas, totes les explicacions que ens han donat són per motius personals. De fet, el que no sabem és quins són aquests motius personals, si més no pel cas del major Trapero. No sabem els motius personals pels quals ha dimitit. No sabem si hi ha hagut discrepàncies, no se'ns ha dit. Si hi han hagut discrepàncies, no sabem quin ha estat el detonant. Teníem discrepàncies amb qui? Amb vostè, consellera? El major Trapero i vostè tenien discrepàncies? Eren polítiques, aquestes discrepàncies, o eren operatives?

I aquí és on nosaltres ho hem dit molt clar. Aquí hi ha hagut una crisi soterrada de govern i al Departament d'Interior molt, molt particularment. I el pitjor és que els ciutadans no saben els motius d'aquestes dimissions. No en tenen ni idea. En canvi, per dir-ho d'alguna manera, de la mateixa forma que en campanya electoral es va anunciar a bombo i plateret el fitxatge estrella de vostè, consellera Parlon com a consellera d'Interior i Seguretat Pública, i del major Trapero, ara hi ha un silenci eixordador. O una... com li diria? O una voluntat de posar sordina al que ha passat amb la dimissió del major Trapero i aquesta sordina només és perquè la música desafina. La dimissió de Trapero, jo ho haig de dir, és, si va ser un fitxatge estrella, és una derrota personal del president Illa, que ho hagi fet a mig mandat i crec que ho hem de poder dir.

I després hi ha una altra qüestió. Si hi ha hagut discrepàncies polítiques amb el major Trapero i la consellera, ¿qui ens diu que ara no pugui tornar a passar el mateix amb el nou director general del cos de Mossos d'Esquadra, quan per nosaltres i per altres grups aquí representats –ja parlaran ells, no parlaré jo per ells– hem dit que era un error posar un comandament amb una direcció general política? Qui ens diu que ara no pugui tornar a passar exactament el mateix? Tenim molts dubtes.

I és obvi que tot plegat, si més no, ha coincidit en el temps en el moment en què s'havia de fer el canvi o el nomenament d'un nou comissari en cap dels Mossos d'Esquadra per la jubilació del comissari Esquius. Però no sabem els motius. Per

tant, home, jo, de canvis tranquils i no traumàtics, jo no, jo no ho veig. Jo, si més no, no ho veig. Aquí el que hi ha hagut és una crisi i una crisi majúscula, una crisi majúscula.

Perquè mentre vostès es barallen a la conselleria i van canviant uniformats, la seguretat empitjora als carrers. I ara anirem a les dades i a altres coses que els hi comentaré. Per tant, la percepció de la ciutadania en matèria de seguretat pública no és la que vostès volen transmetre amb les dades que van dient. Vostès han dit – m'ho he apuntat– les dades són favorables. Baixen els fets delinqüencials, dades publicades pel Ministeri. Però deixin-me anar abans una cosa, perquè també discrepo. La policia integral de Catalunya, lògicament, no és un espai físic. El concepte integral i vostè ha dit han d'estar coordinats, no. La policia integral de Catalunya és que pugui tenir veu pròpia i de ple dret, en igualtat de condicions que la resta de forces i cossos de seguretat de l'Estat arreu, en tots els organismes nacionals, estatals i internacionals. Això és una policia integral de Catalunya. No és una delimitació purament física.

Han parlat de dades i a mi m'agradaria també posar-ne unes quantes. La darrera Enquesta de Seguretat Pública de Catalunya de l'any 2022. Estan dient que han treballat en la del 2025. Ja estem acabant el 2026. No s'ha aprovat mai un sol informe anual de seguretat al que, per cert, obliga la llei 4/2003. L'últim informe anual és de l'any 22-23. Quantes vegades s'ha convocat el Consell de Seguretat de Catalunya? A mi, si més no, no me'n consta ni una durant aquest mandat. No ho he sabut veure a la web, ni a l'agenda ni cap comunicat de premsa.

No sabem res de l'evolució dels fets penals del 2025. Faci'ls públics a la web, cada trimestre si cal, cada trimestre si cal. La proximitat també és transparència. La proximitat també és explicar totes les dades. Només sabem l'evolució dels fets penals des del 2025. És un altre buit informatiu, al que malauradament no ens volem acostumar. Ens hi volen fer acostumar, però no ens volem acostumar.

I escolti, jo ja ho entenc, però quan diuen que els fets penals baixen, que els delictes baixen, aquí el que ha baixat estrepitosament són les denúncies. A les enquestes que es fan, un vuitanta per cent dels enquestats diuen que han patit algun fet delinqüencial i que no l'han denunciat.

I podria continuar, però m'estic quedant sense temps i, per tant, torno a repetir. Estem amoïnats. No hi ha hagut explicacions clares. No és un canvi tranquil. Això és una crisi. Això és una crisi. Mentre tot això passa, la seguretat i la percepció de la ciutadania se'n ressent i la gent pateix, perquè estan passant coses greus al carrer i la percepció és dolenta, molt dolenta i la gent no denuncia. I ens hem de preguntar per què no denuncia i, per tant, doncs la veritat, ens queden encara molts dubtes respecte

Fitxer 4

a les explicacions que se'ns han donat avui.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula la diputada senyora Laia Cañiguerol. Endavant, diputada.

Laia Cañiguerol Olivé

Moltes gràcies, president. Consellera, secretària general, director general, comissari en cap, abans de res, doncs enhorabona pel seu nomenament i els hi desitgem tots els encerts.

Des d'Esquerra Republicana valorem positivament la dimissió de Josep Lluís Trapero com a director general de la Policia, i la valorem positivament perquè nosaltres l'havíem demanada. Durant els darrers dos anys hem vist una acumulació d'actuacions en matèria de seguretat que per nosaltres requerien un canvi al capdavant de la direcció general. Hem vist, per exemple, mossos infiltrats en assemblees de docents en el marc de mobilitzacions i una vaga de mestres. Hem vist també el desplegament d'un pla pilot dels Mossos als centres educatius que una majoria d'aquest Parlament no ha recolzat i que, a més a més, jo crec que la major part dels centres han rebutjat aquest pla pilot. Hem vist actuacions que considerem desproporcionades davant de manifestacions pacífiques, i, de fet, tenim exemples molt recents –un d'ells és el que va passar l'Onze de setembre–, i Esquerra Republicana varem qüestionar també el dispositiu i determinades actuacions policials que es varen produir el dia de la Diada. I ho volem dir amb tota claredat:

garantir la seguretat d'uns actes o d'una manifestació no pot significar restringir de manera injustificada l'exercici de drets i de llibertats.

Perquè l'exemple, especialment greu, que es va produir aquesta Diada era justament el que afectava un professional de la informació. El fotoperiodista Jordi Borràs, degudament acreditat, ha denunciat que va ser agredit per un agent del Cos dels Mossos d'Esquadra mentre cobria uns fets policials. I les imatges difoses mostren com se'l veu caure i, a més a més, com pateix agressions per part de persones vinculades a Aliança Catalana. Davant d'aquests fets, el mateix Oriol Junqueras ho va denunciar públicament i, per això, avui també ho volem reiterar en seu parlamentària, perquè la llibertat de premsa és un dret fonamental i la funció dels Mossos no pot ser dificultar-la, sinó garantir que els periodistes puguin exercir la seva feina amb seguretat.

Per nosaltres, totes aquestes qüestions –que, a més, n'hem anat parlant en aquesta comissió– no són qüestions menors. Les polítiques de seguretat en una democràcia han de garantir que la ciutadania pugui fer el seu dia a dia amb normalitat, amb tranquil·litat i que pugui exercir tots els drets i les llibertats sense por. Si les polítiques de seguretat en comptes de garantir drets fonamentals els vulneren, entrem en una incoherència important. Per aquest motiu, Esquerra denunciàvem que la situació era insostenible i que calia obrir una nova etapa. I per això nosaltres volem remarcar que aquesta nova etapa no pot ser un canvi de noms, sinó que ha de ser una qüestió de model.

En aquesta comissió s'ha dit també pel diputat..., el portaveu que m'ha precedit..., hem estat debatent el fet de que el director general de Policia no sigui un policia en actiu o procedent del cos perquè la direcció general té una responsabilitat política. Les polítiques de seguretat han de ser polítiques públiques, com ho són les polítiques educatives, les sanitàries o les socials. I, per tant, hi ha d'haver una direcció política clara, democràticament determinada, que defineixi les prioritats en matèria de seguretat. I això no vol dir qüestionar la professionalitat del Cos dels Mossos d'Esquadra; és al contrari, cal diferenciar molt bé qui fixa les polítiques de seguretat i qui dirigeix operativament el cos. I, precisament, el repte que té el nou director general doncs creiem que és aquest, perquè no volem que es reproduïxi la

confusió de rols que creiem que hi ha hagut en els últims anys. Volem un director general que entengui que la seva responsabilitat és aplicar i desenvolupar unes polítiques de seguretat definides políticament pel Govern i, per l'altra, que hi hagi, doncs, una direcció operativa del cos.

I, de fet, em vull centrar també aquí. Valorem positivament que la comissària sigui Sílvia Catà, sigui la nova cap del Cos de Mossos d'Esquadra. Serà la primera dona que assumeix aquesta responsabilitat. I ho ha dit molt bé la consellera: la seva elecció no és pel fet de ser dona, sinó pels mèrits. Però, tot i així, ho celebrem com una bona notícia, perquè Esquerra Republicana, quan vam gestionar el Departament d'Interior..., justament el conseller Joan Ignasi Elena va fer una aposta decidida per la feminització del cos, i pensem que aquest, doncs, és un pas important. Des d'Esquerra Republicana la nostra posició és molt clara –i veig que em queda poc temps i aniré al gra–: celebrem que s'hagi produït aquest canvi, però nosaltres reclamem també un canvi de rumb.

Què esperem d'aquesta nova etapa? Esperem una direcció política clara; esperem una separació clara entre aquestes dues figures; esperem continuar avançant en la feminització i en la representativitat del cos; esperem unes polítiques de seguretat que tinguin en compte la Catalunya sencera, les diferents realitats i necessitats de tot el territori que té el nostre país; esperem transparència davant de les actuacions policials quan n'hi hagi que generin dubtes, i esperem, sobretot, que els drets i les llibertats de la ciutadania siguin una prioritat en les polítiques de seguretat.

Esquerra tenim claríssim que comptem amb un cos exemplar, amb grans professionals, i per això som exigents amb la qualitat, perquè una policia democràtica ha de ser exigent també amb ella mateixa. I poden comptar amb Esquerra Republicana per ajudar-los a impulsar totes aquelles qüestions necessàries que beneficiïn al cos i beneficiïn la seguretat dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Però també els dic que Esquerra exercirem el rol que tenim en aquest Parlament, que és de fiscalització de la seva feina, i l'exercirem perquè creiem en el cos, i els grups parlamentaris justament hem de fer aquesta tasca de fiscalització del Govern. Per això, sempre amb la voluntat de treballar conjuntament, però també de ser exigents.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular. Té la paraula el seu diputat, el senyor Alberto Villagrasa. Endavant, diputat.

Alberto Villagrasa Gil

Sí; gracias, presidente. Primero quería agradecer el trabajo realizado al señor Esquius, que le transmitan nuestro agradecimiento y la felicitación por los años de servicio. Luego dar la enhorabuena, espero, a la señora Joana Ricardo, al señor Ferran López y a la señora Sílvia Catà. Felicitarles y desearles muchos éxitos, porque al final esto va a redundar en la seguridad de los ciudadanos. Agradecer las explicaciones de la *consellera*.

Sí que es verdad que de alguna manera sabíamos que el señor Esquius..., bueno, lo sabíamos..., se tenía que jubilar. El señor Carrión hablaba pues de que quería estar dos años, volver a la docencia. Pero la dimisión del señor Trapero hay que reconocer que nadie se la esperaba, señora *consellera*. Y posiblemente venga dada por muchos de los rumores internos que hay dentro del cuerpo de por qué se ha ido. Ahora que no está yo sí que le digo que yo lo que espero es que usted lidere las políticas de seguridad sin ningún tipo de ambigüedad; que las lidere, porque Cataluña lo necesita.

Llevamos dos años de mandato y quedan dos. No sé hasta dónde se ha hecho el trabajo que se tenía que realizar. Usted comentó al inicio de mandato que quería hacer realidad la policía de proximidad, y le dije que tendría todo nuestro apoyo. Han pasado dos años y, realmente, esa propuesta de momento no existe. Argumentaba la comisaria *en cap* que iban a hacer un estudio. Posiblemente ese estudio se tenía que haber hecho hace dos años. Ese estudio se tenía que haber hecho hace dos años, cuando estaba el señor Trapero de director general. ¿Dos años perdidos? Posiblemente. Dos años perdidos en los que se han movido muchas sillas y pocas actuaciones de seguridad, pocas políticas de seguridad.

Yo ya le comento al señor Ferran López y a la señora Sílvia Catà que por parte nuestra –también a la secretaria general– van a tener todo el apoyo del Partido

Popular para defender al Cuerpo de los Mossos d'Esquadra. Pocas veces hemos puesto en duda alguna actuación de este cuerpo policial, porque entendemos que defender los derechos fundamentales y la libertad de las personas no tiene nada que ver con manifestaciones donde se queman contenedores o acaban por agredir a un *mosso d'esquadra*. Eso no tiene nada que ver con la libertad. Y eso no se justifica, como a veces se ha hecho aquí en estas comisiones. Por lo tanto, nuestro respaldo a los Mossos d'Esquadra. Y cuando tienen que actuar, que actúen, que saben cuándo han de actuar. Y por eso sí que les pido..., que lo primero que les pido a los tres es máximo apoyo a todos los agentes de policía, que sientan su calor, que sientan su apoyo y que sientan su respaldo; que sientan que cuando van a actuar hay una dirección ejecutiva y política que les apoya. Y no tengan dudas, ninguna duda, de que los van a dejar a los pies de los caballos, que sé que no es la voluntad de ustedes, pero lo queremos reiterar.

Tienen dos años. La situación de seguridad en Cataluña no es buena. Tenemos problemas con el crimen organizado, graves problemas, que vienen muchas veces ligados con el problema de la marihuana. Problemas con las armas blancas: cinco apuñalamientos en un fin de semana en Barcelona. Eso no son hechos puntuales. Problemas con las armas de fuego, muchas veces derivadas también del crimen organizado. Un cuarenta y cinco por ciento de armas de fuego incautadas..., un cuarenta y cinco por ciento más este semestre que el semestre del año anterior. Problemas con las agresiones sexuales, con números exageradamente y preocupantemente elevados. Tenemos graves problemas de seguridad.

¿Que hay delitos que bajan? Bueno, según las estadísticas. Pero también le digo, señora *consellera*, que necesitamos datos actualizados. Nosotros trabajamos con los datos que tenemos a base de nuestras preguntas parlamentarias y con los datos que da el Ministerio del Interior. Necesitamos tener al menos los datos de 2025. No los tenemos. Cuando usted dice que baja la delincuencia un ocho por ciento me lo tengo que creer como un acto de fe, pero yo esos datos no los tengo. Tengo que tirar del Ministerio del Interior, no de la *conselleria*. Por lo tanto, necesitamos información.

Pero tenemos un grave problema: armas blancas, bandas juveniles, armas de fuego, crimen organizado. Por eso yo sí que creo –y aquí me han gustado las intervenciones tanto del señor Ferran López como de la *cap dels Mossos*– que hay que intensificar el trabajo con los otros cuerpos policiales, con Guardia Civil y Cuerpo Nacional de Policía, que tienen competencias en crimen organizado, tienen competencias en terrorismo, son grandes especialistas en ese sector, en esas materias. Y, por lo tanto, por sí solos ninguno de los tres cuerpos va a triunfar. Se necesita la coordinación de los tres cuerpos, porque donde está más asentado, por desgracia, el crimen organizado en todo el Estado es en Cataluña. En el tema de la marihuana somos la puerta de Europa; donde, además, se cultiva y se empieza el tráfico. Y, como bien decía la *consellera*, estamos ante un crimen organizado que es global, donde la gran parte del tráfico de marihuana y las plantaciones de marihuana las controlan personas del este de Europa. Por lo tanto, necesitamos esa coordinación, ese trabajo conjunto, porque los catalanes lo necesitan.

Y algo importante: ejecutar las competencias que ya tiene Mossos d'Esquadra en aquellos espacios que no lo han realizado. Y hay espacios donde Mossos d'Esquadra, durante años, muy pocas veces han entrado –y eso lo sabe la *consellera*, que ha insistido muchas veces–, que son los puertos competencia de la Generalitat de Catalunya, los puertos de competencia de la Generalitat de Catalunya, donde por ahí puede entrar cualquier cosa, desde armas de fuego hasta tráfico de drogas. Y esos puertos, actualmente y de forma histórica, nunca los han controlado los Mossos d'Esquadra porque nunca ha habido presencia policial. Y yo creo que ahí ARRO puede hacer un trabajo excepcional.

Y, luego, tienen un problema estructural, porque que con una plantilla de más de veinte mil agentes de policía no podamos implantar la policía de proximidad es que hay un problema estructural. Mala organización, mala estructura, demasiadas unidades. Si con 75.000 policías el Cuerpo Nacional de Policía da servicio a toda España, ¿cómo puede ser que con veintiún mil efectivos de policía no podamos cubrir toda Cataluña? Y lo dejo ahí encima de la mesa para que podamos reflexionar.

Se me acaba el tiempo. Reiterar las felicitaciones, desearles mucha suerte en el trabajo. Y que sepan que, por parte nuestra, el Grupo Popular siempre va a estar al lado de los Mossos d'Esquadra.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula el seu diputat, el senyor Sergio Macián. Endavant. Diputat.

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, presidente. Gracias a los intervinientes por sus explicaciones. Bien, señora Parlon, al igual que su predecesor, el *conseller* Elena, pues usted también ha alcanzado el triste éxito de

Fitxer 5

poner a los Mossos d'Esquadra en el centro del debate político y en el foco mediático por cuestiones ajenas al trabajo policial. En las semanas posteriores a su toma de posesión en agosto del 24, usted se fijó como objetivo en el cuerpo de Mossos d'Esquadra recuperar la confianza y darle estabilidad. Al anunciar la nueva cúpula dijo textualmente que «quería abrir una nueva etapa y acabar con la inestabilidad que estaba dificultando el funcionamiento del cuerpo». Y mire, yo le tengo que decir que no lo ha logrado.

El *conseller* Elena fue el *conseller* de los ceses fulminantes, el de Trapero al frente de los Mossos y el de Toni Rodríguez al frente de la Comisaria General de Información Criminal, y usted es la de las dimisiones fulminantes. En prácticamente una semana le han dimitido nada menos que el secretario general del departamento y el director general de la Policía, por cierto, este último en un contexto marcado con discrepancias, de las que tampoco conocemos más, manifiestas con usted. La pregunta política es evidente, ¿qué está pasando en la dirección del Departamento de Interior? Mientras la delincuencia violenta se dispara en Cataluña y crece el malestar entre los agentes, la consejería sigue dilapidando sus esfuerzos en reorganizaciones internas en vez de centrar sus esfuerzos en combatir la

delincuencia en la calle. Nos preocupa que nada ha cambiado con usted al mando, siguen las dudas, sigue la inestabilidad en el cuerpo y sigue la falta de liderazgo para solucionar la crisis de inseguridad que padece Cataluña y la crisis de confianza dentro del cuerpo de los Mossos d'Esquadra. Necesitamos una consejería centrada en la lucha contra la delincuencia y no en batallas internas. Cataluña no puede permitirse una consejería de Interior pendiente de organizaciones permanentes, máxime en este momento tan delicado para la seguridad en Cataluña.

Y quiero empezar por una cuestión clara. Aquí no estamos hablando simplemente de una percepción de inseguridad. La inseguridad de Cataluña no es una sensación, no es una percepción, como acostumbra a decir el Partido Socialista y también algunos cargos, hoy lo hemos oído por alguno de los intervinientes de la mesa. Lo que hace en Cataluña usted, señora Parlon, lo hace el señor Marlaska, pues, en España, y le hemos oído recientemente decir, ¿verdad?, en ese plural mayestático, petulante que tiene siempre él, que es, entendemos, y es textual, perfectamente, ese sentimiento de inseguridad subjetiva que sufren los ceutíes; hombre, nos toman por tontos. La inseguridad en Ceuta no es una percepción subjetiva. Ceuta lleva más de 1.350 agresiones, 837 allanamientos, 437 alteraciones del orden público y 30 agresiones confirmadas por Fiscalía. En fin, yo creo que son datos absolutamente objetivos. Y lo mismo pasa en Cataluña, tres cuartos de lo mismo. Ahora están ustedes en una campaña de blanqueamiento de la delincuencia en Cataluña, con las manipulaciones de siempre, diciendo a todas horas y en todos los medios que la delincuencia baja en Cataluña, incluso comparando los datos del primer semestre de 2022 ya no con los del año anterior, sino con la media de los últimos tres años, a ver si así les salen los números favorables, pero es que, ni aun así, ni aun así, señora Parlon.

Mire, uno se lee el *diari Ara*: la delincuencia baja un doce por ciento; uno se lee *El Periódico de Catalunya*: la delincuencia baja un ocho por ciento; uno se lee el portal de la Generalitat de Cataluña: la delincuencia baja un uno por ciento. Yo creo que es de risa cuando los datos oficiales del Ministerio del Interior y los datos de su propio departamento dicen lo contrario y confirman la gravedad de la situación en Cataluña. 2025 registró 1.145 infracciones por tráfico de drogas, un 10,9 por ciento más que el anterior. Cataluña es la comunidad con más infracciones registradas por tráfico

de drogas en términos absolutos. Y también registró 1.794 violaciones, agresiones sexuales con penetración. Es la cifra más alta de toda la serie histórica, y desde luego, la cifra más alta de todas las comunidades autónomas. Hombre, y en 2026 la realidad es peor. Pero es que además lo dicen los propios datos de la Generalitat. En Barcelona, por ejemplo, el primer semestre terminó con nueve homicidios, frente a los cinco del mismo periodo del año anterior, esto sin contar todos los asesinados este verano. Vamos, no me voy a extender, el 3 de julio un menor en el Parque Pegaso; el 21 de julio un hombre apuñalado en la Barceloneta; pocos días después otro hombre asesinado, también, por apuñalamiento, en la Mina, el 16 de agosto, hombre asesinado en la calle de Almansa, también en Barcelona –vamos ya por diez–; y justo al comenzar el septiembre uno de los episodios que más, ¿verdad?, nos ha conmocionado a los catalanes, el asesinato del hombre de 45 años, padre de familia, en Manresa, apuñalado durante la Fiesta Mayor por dos menores, pues los de siempre.

Mire, por tanto, ya basta de tomarle el pelo a la gente, ya basta de decir a los catalanes que están más seguros porque la delincuencia baja, porque los hurtos bajan, cuando crecen potencialmente las violaciones, los tiroteo, los apuñalamientos, las agresiones..., en fin. Eso tiene un nombre, señora Parlon, se llama engañar a la gente.

En cuanto a los nuevos nombramientos de Joana Ricardo, de Ferran López, Sílvia Catà, pues nada que decir, todos tienen una trayectoria profesional amplia y reconocida, les deseamos todos los éxitos. Respecto de los dos últimos, Ferran López y Sílvia Catà, en el cuerpo de Mossos d'Esquadra tienen una trayectoria reconocida, ¿eh?, y lo único que esperamos que sean capaces de dirigir todas sus capacidades en la dirección política y operativa del cuerpo a reducir la delincuencia en Cataluña.

Hay una cuestión que nos ha preocupado en el nombramiento de la comisaria jefe de los Mossos d'Esquadra. A nosotros, desde luego, nos es absolutamente indiferente, como se puede imaginar, que el máximo responsable de los Mossos d'Esquadra sea un hombre o una mujer, absolutamente indiferente, pero usted es la que ha manifestado, con carácter previo al nombramiento, y por eso se lo reitero,

con carácter previo al nombramiento, que por primera vez una mujer, pues, era su deseo que ocupara la máxima responsabilidad operativa de los Mossos d'Esquadra y ha subrayado repetidamente el carácter simbólico de este nombramiento. Entonces yo, aquí, en sede parlamentaria, yo le quiero preguntar que nos aclare si en la toma de esa decisión usted priorizó como criterio decisivo el mérito y la capacidad y la idoneidad profesional de la señora Catà, de la que no tenemos ninguna duda, o priorizar su voluntad de hacer un nombramiento simbólico. Porque cuando se nombra al máximo responsable de operativo de una policía de casi 21.000 agentes, la primera pregunta, pues, no debe ser si es hombre o mujer, la primera pregunta que hay que formularse es si esa persona designada es la persona más preparada para afrontar el problema de seguridad que tiene Cataluña y con plena experiencia en política criminal y en ciencia policial.

Bien. En conclusión, señora *consellera*, el Departamento Interior no puede seguir funcionando como un gabinete de crisis permanente, donde las dimisiones en la cúpula tapan la inoperancia de gestión del cuerpo por parte de la consejería. Mientras ustedes se entretienen en cuotas, en nombramientos, en maquillaje estadístico, pues los delincuentes han tomado la iniciativa en la calle. Ya basta de excusas. Basta de manipular estadísticas, porque los catalanes no sufren un problema de percepción, señora *consellera*, sufren las consecuencias de su falta de autoridad. A los agentes del cuerpo de Mossos d'Esquadra se les defiende dándoles los medios necesarios, respaldo político y la orden clara de actuar contra la violencia sin complejos. Entonces, céntrense sus esfuerzos en devolver la paz a nuestros municipios y dejen de utilizar la consejería como un laboratorio para sus experimentos.

Y como veo que me quedan veinte segundos... Mire, señora *consellera*, hablando de relevo, quizá convenga también afrontar el relevo en el cuerpo de bomberos, del Cos de Bombers de la Generalitat, porque mañana se manifiestan todos, todos por primera vez conjuntamente, bomberos voluntarios, bomberos profesionales, y se lo quiero decir, además, y..., operadores, operadores de control, EPAF, logística, operadores de vuelo..., todos, todos se concentran mañana en la plaza Sant Jaume, hombre, yo creo que algo habrá que habrá que afrontar, porque no es la única crisis

la que se ha tenido en el cuerpo de Mossos d'Esquadra, sino también la que está teniendo el cuerpo en el Cos de Bombers de la Generalitat.

Y, por último, el señor Ferran López hablaba de que la Ley de seguridad del Estado, la 2/86, estaba efectivamente anticuada. Pues quizá convendría que la Generalitat, en lo que son sus competencias, actualizar aquellas normativas que son propias de su departamento, entre otras, por ejemplo el plan general de seguridad en Cataluña, que es de 2022 a 2025, e incorporemos a ese *pla general de la seguretat* de Cataluña las estrategias para luchar contra las nuevas formas de criminalidad y desde luego, por favor, yo le pido ahora que no conviertan ese documento en un documento para volcar sus posiciones ideológicas, como hizo el señor Elena.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Comuns. Té la paraula el diputat el senyor Andrés García Berrio. Endavant, diputat.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. En primer lloc, volia agrair la compareixença i traslladar els millors desitjos en aquesta nova etapa, tant a la senyora Joana Ricardo, secretària general del departament, Ferran López, director general de la Policia, i la senyora Sílvia Catà, comissària en cap del cos, primera dona en exercir el càrrec, una bona notícia que, com en tants altres àmbits, arriba tard, i considerem sempre..., però considerem sempre que tots els passos en igualtat són benvinguts i creiem que sempre s'han de celebrar; el que som al 2026 i potser fa anys que s'hauria d'haver produït. Estem en el bon camí, jo crec que hem de continuar així.

I després també volem desitjar una bona etapa al comissari Miquel Esquiús, amb qui hem estat en desacord en moltes ocasions, tant en aquesta etapa com anteriorment, però jo crec que sempre cal parlar de la seva predisposició al diàleg i la discussió constructiva.

En relació amb el nomenament del director general de la Policia, de la mateixa manera que ho vam fer explícit amb el nomenament del director Josep Lluís Trapero, nosaltres considerem o partim de que en principi és sempre millor que qui ocupi el

càrrec no sigui un membre en actiu del cos de Mossos d'Esquadra, per garantir un bon funcionament amb una certa bicefàlia dins del que seria els càrrecs directius del cos. Això no vol dir que esperem que en aquesta nova etapa es pugui, amb independència de l'origen, tenir aquesta amplitud de mires en la construcció de polítiques públiques, i considerem que esperem que sigui així, tot i que volem també remarcar que de la mateixa manera que ho vam dir, ho diem ara.

Considerem i esperem que aquests canvis puguin suposar una nova etapa en aquesta legislatura i en el cos de Mossos d'Esquadra, especialment pel que respecta al dret a la protesta i gestió de l'ordre públic en alguns elements i qüestions que hem vist en aquests darrers dos anys, als quals després em referiré. Hi ha molts reptes en seguretat pública, però sí que em sembla que cal denunciar que alguns grups parlamentaris estan intentant desacreditar, intentant desacreditar al Govern acaben desacreditant la feina dels professionals i les professionals en matèria de seguretat pública quan només plantegen les dades que van en negatiu, no visibilitzen les que van en positiu, i d'alguna manera, neguen que els estàndards en matèria de seguretat pública a Catalunya són millors, fins i tot d'altres països de l'entorn. Llavors, hi ha reptes, però el que no podem plantejar de manera continuada i sistemàtica és aquesta situació de caos que al final sembla que acaba desacreditant la feina de tants i tants professionals. Llavors, jo crec que cal anar en aquest camí.

Respecte a les dades, a mi em sorprèn que es posin fins i tot en dubte les dades públiques que dona el Departament. Per un altre costat, el que sí que vull posar de manifest, i ja ho he dit en diferents ocasions, crec que el Departament d'Interior ha de seguir el mateix camí que el Departament de Justícia i publicar les dades d'una manera més sistemàtica, amb més classificacions perquè puguem analitzar quina és la realitat d'una manera més rigorosa.

Efectivament, les dades diuen que hi ha delictes que pugen, altres que baixen, i en tot cas, ens cal més rigor per definir les polítiques de seguretat. Un dels principals reptes, i també ho compartim, té a veure amb augmentar la falta de tolerància davant la tinença d'armes de foc i el fet de portar armes blanques al carrer. De fet, el nostre grup parlamentari hem fet una proposta de regulació i de control de les armes blanques, especialment per analitzar una possible proposta davant del Ministeri

d'Interior per ampliar els mecanismes per controlar les armes blanques, ja sigui pels mecanismes de compravenda, com també pel que té a veure amb evitar que es pugui normalitzar anar amb navalles de més de sis centímetres pel carrer. Considerem que hem d'assolir consensos i ho volem posar de manifest. També considerem que un dels altres reptes que tenim té a veure amb els delictes contra la llibertat sexual, i en aquest sentit sí que considerem que és important que tant com es va acordar en el darrer acord de pressupostos, puguem treballar per construir la futura comissaria de prevenció de les violències masclistes.

Sí que volia dir també que una cosa jo crec que ha quedat clara en els darrers mesos. Fa anys, quan hi havia situacions en què es denunciaven vulneracions del dret a la protesta a Catalunya, això potser no generava un cost social perquè segurament només afectava una part de la ciutadania, però ja fa molts anys que a Catalunya vulnerar o no escoltar de manera adequada o no garantir de manera adequada el dret a la protesta té un cost, perquè som una societat que hem avançat després de moltes situacions que s'han viscut per dir que, efectivament, cal que els cossos policials facin la seva feina, però al mateix temps s'ha de fer amb uns estàndards molt determinats de drets humans, per això se van prohibir les bales de goma, per això se va aconseguir també millorar el sistema d'identificació dels Mossos d'Esquadra, per això també hem avançat en relació amb la retirada del projectil SIR-X després de diferents víctimes que ho van ser d'una manera molt greu, i molta gent ha patit pel camí, i això creiem que és important tenir-ho en compte a l'hora de projectar les polítiques públiques.

Llavors, en aquest sentit, sí que considerem que l'anterior director general no ho havia fet bé en aquesta matèria, perquè quan hi havien denúncies que encara no s'havien investigat de manera adequada i no s'havia arribat a la profunditat dels fets, el primer que deia era donar ple suport, no escoltar de manera adequada a les persones que estaven denunciant aquests fets, i considerem que és això el que els hem de demanar a vostès, que estan al capdavant del departament i considerem que aquí hi ha d'haver un canvi de criteri. Vam veure això quan es va produir el llançament de gas pebre en un operatiu policial davant l'estació de Sants contra persones que estaven en situació de resistència passiva. Molt bé. Ara mateix no es fa servir aquest gas pebre en situacions de resistència passiva. Però de la mateixa

manera volem dir que a dia d'avui encara no coneixem el protocol d'actuació, ni els diputats, ni les organitzacions de drets humans que ho han demanat, tot i que la GAIP ha obligat al Departament d'Interior a què publiqui, llavors, una qüestió molt bàsica transparència perquè cadascú, vostès i nosaltres i les organitzacions de drets humans puguem fer la nostra feina. En aquest sentit, considerem que cal un canvi i cal continuar la senda que ja s'havia iniciat després de molt de temps per avançar en aquesta qüestió. Transparència i garantir clarament aquesta protecció de drets.

Després, en referència a la presència de dues agents de Mossos d'Esquadra en una reunió de docents, considerem que es van anunciar canvis de criteris perquè no tornés a passar, però a dia d'avui considerem que no s'han fet públics de manera clara i no hem vist com això es treballarà perquè no torni a passar. Llavors, exigim que es publiquin i que es puguin anunciar aquests nous

Fitxer 6

criteris i de quina manera ho faran.

I després també volem posar de manifest –i això sí que té a veure amb la secretaria general i se m'acaba el temps– ja va denunciar l'Alerta Solidària, entre altres entitats, que durant el 2025 es van interposar vuitanta-vuit sancions per la llei de seguretat ciutadana en situacions molt vinculades amb el dret a la protesta, especialment als desnonaments. Hi havia criteris d'interpretació d'aquesta llei que feien que, quan la resistència era clarament passiva, es tenia una interpretació tenint en compte els drets fonamentals. Considerem que això no s'està produint així. També els volem demanar explicacions, sobretot pensant en el futur i esperant que hi hagi aquest canvi que esperem i desitgem en aquestes qüestions.

Moltes gràcies i sobretot, com ja ho hem dit, sort i encerts en aquesta nova etapa.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del grup parlamentari de la CUP. Té la paraula el seu diputat, el senyor Xavier Pellicer. Endavant, diputat.

Xavier Pellicer Pareja

Sí. Gràcies, president. Bona tarda a totes i a tots. Bona tarda, consellera. Permeti'm començar primer amb un desig i un prec. Senyor López, senyora Catà, senyora Ricardo, li dic molt sincerament, els dic molt sincerament que els desitjo tots els encerts i com sincerament, de debò, ens agradaria que la CUP, des del seu nomenament, no tingués cap tipus de protagonisme ni cap tipus de tasca de fiscalització en aquesta comissió al Departament d'Interior, perquè això vol dir que la seva actuació estaria sent impecable.

I segon, un prec. Els demano que siguin conscients del moment complex actual que viu el país i que viu el món, que requereix d'unes forces de seguretat que han de posar al centre de les seves polítiques els drets i les llibertats de la gent, i que han de tenir molt clar que la policia ha de fer de policia; ni de mestre, ni de metge, ni de bombers, que en fan falta molts, moltíssims, però no se'ls pot substituir per policies. Francament, penso que aquesta és una de les claus que pot definir la deriva dels futurs governs i de les futures societats arreu del món, però també al nostre país. I els demano que ho tinguin ben present. Malauradament, avui tenim els minuts que tenim i no podem aprofundir en aquesta qüestió, però espero que hi hagi espais per fer-ho.

En tot cas, avui venim a parlar d'una dimissió i d'uns canvis a la cúpula. I miri, senyora consellera, vostè avui havia de venir a explicar el perquè de la dimissió del director de la policia o de l'exdirector de la policia Josep Lluís Trapero. I no ho ha fet. Nosaltres no ens empassem que són motius personals. Nosaltres pensem que hi ha qüestions de fons. Volem saber quines discrepàncies polítiques, operatives hi havia de fons o si només es tractava de discrepàncies per la pugna de poder.

Per tant, vostè avui podria haver vingut a dir que calia un gir en les actuacions policials, en les mobilitzacions socials, que la pedra angular dels dos anys de legislatura que queden seria el respecte als drets fonamentals, que el Departament es compromet a actuar amb absoluta transparència i, per exemple, facilitarà de forma immediata el protocol de gas pebre, que el Departament revisarà a fons les actuacions en l'àmbit d'ordre públic i, per tant, sancionarà aquells agents que realitzin males praxis, com per exemple, falsejar atestats policials per empresonar independentistes i que aspira als majors estàndards possibles en el respecte als

drets bàsics, com no s'ha fet fins al moment. Per exemple, iniciant una auditoria pública i transparent per acabar amb el forat negre de la Comissaria d'Informació – precisament, el seu màxim responsable compareixerà la setmana que ve aquí mateix en una comissió d'investigació per donar explicacions de les infiltracions de docents– o per iniciar la creació d'un mecanisme independent de control i fiscalització de les actuacions policials per aturar precisament els excessos i les males praxis en l'àmbit de l'ordre públic.

Vostè no ha vingut a plantejar cap d'aquestes qüestions, tot al contrari. Vostè ha reduït una dimissió a unes suposades discrepàncies personals i ha al·legat i apel·lat, com l'hem vist en diverses ocasions, a la continuïtat, a la continuïtat amb el model anterior. Nosaltres ens sembla que és un error i un fracàs absolut perquè al director de la policia, el senyor Trapero, no se'l cessa a l'inici d'aquest curs, un curs que per a nosaltres no hauria d'haver començat, després del suspens categòric com va acabar el curs passat: infiltracions de policies en assemblees de docents, vulneracions de drets en la vaga en suport a Palestina. Per tant, començant i acabant el curs amb vulneracions de drets, vulneracions i més vulneracions. Un curs que qualsevol conseller amb dos dits de front no hagués permès que el director de la policia acabés.

A nosaltres ens sembla tan bé que cal destacar i cal tenir en compte que Trapero era una aposta personal del president Illa i és una aposta que ha fracassat estrepitosament. També ens sembla que és important destacar aquest element que ja li deia abans. Vostè deia que mantenia tota la confiança en Trapero, que el mateix president Illa mantenia tota la confiança en Trapero. De debò, després de tot el que ha passat? De debò mantenia la confiança? De debò havia de dimitir ell? De debò no se'l podia cessar?

Nosaltres ens sembla que és evident que la dimissió de Trapero ha estat forçada. No ha estat forçada ni per vostè ni per l'aposta estrella i personal del president Illa. Ha estat forçada per la mobilització i per l'organització social, per la denúncia d'aquestes males praxis i per l'acorralament per qüestions gravíssimes en una democràcia i en la nostra societat, com han estat aquestes infiltracions en les

assemblees de docents i com ha estat les vulneracions sistemàtiques del dret a la protesta.

Algunes consideracions respecte al nou model o al model continuista que es planteja, en tot cas, el canvi de cares davant al capdavant de la Conselleria. A nosaltres ens dona poques esperances que hi hagi canvis de fons francament, havent sentit la consellera. En tot cas, sí que ens volem sumar a la precaució que ens suposa la línia continuista, en el sentit de dir que un càrrec policial ocupi aquesta figura de càrrec polític dins el cos. A nosaltres ens sembla que això no és una bona notícia.

I pel que fa a la senyora Ricardo, no ens pot deixar de preocupar la seva anterior etapa al capdavant del departament de gestió de les sancions administratives, que precisament s'ha dedicat a aplicar la llei mordassa a mestres, a pagesos, a persones en l'àmbit de l'habitatge i, per tant, a aplicar una llei que el seu partit, consellera Parlon, es va comprometre a derogar i que continuen aplicant i que suposa una vulneració de drets.

Precisament tenien uns criteris establerts per l'anterior govern, en el qual es parlava dels estàndards de respecte als drets fonamentals i vostès els han guardat en un calaix. De fet, ahir vam saber que entre l'1 de gener i el 16 de juny de 2026, 338 persones van ser sancionades per intentar aturar desnonaments, 338 amb vostè al capdavant d'aquest departament. Per tant, a nosaltres no ens dona cap garantia o cap confiança el seu nomenament.

I per anar acabant, nosaltres ens sembla que si el que vam veure a la Diada és el paradigma del model d'ordre públic i de respecte als drets col·lectius del seu departament i a la línia continuista que vol seguir, ja ens podem anar calçant, com a grups parlamentaris i com a societat i com a moviment organitzat. A nosaltres ens sembla que la Diada explica una sèrie de qüestions que ens preocupen enormement i que marquen un abans i un després. Els Mossos passen a ser la guàrdia pretoriana de l'extrema dreta, sempre i arreu, estiguin en la posició que estiguin, estiguin realitzant un acte amb permís o sense permís, estiguin realitzant un acte ells o estiguin irrompent en un acte d'un altre actor que han estat insultant i amenaçant durant la darrera setmana, com va passar en la mobilització dins de plaça Catalunya,

que es va forçar l'entrada d'una diputada d'extrema dreta que havia estat insultant amb membres de l'organització i es va trencar amb tota la situació de seguretat davant un col·lectiu que havia convocat degudament una manifestació.

A nosaltres això ens sembla un salt qualitatiu que no es pot permetre. El que hem vist en aquesta Diada no pot seguir així, perquè marca una actuació en l'ordre públic que es basa en aplicar el guant de seda a l'extrema dreta i la mà de ferro a l'independentisme, al jovent i a la gent organitzada, estiguin en la situació legal que estiguin o en la posició que estiguin. I això és una actuació de part. No és una actuació en cap cas objectiva i que es pugui justificar de cap manera.

Per tant, i vaig acabant, nosaltres sí que volem dir-li, consellera Parlon, que malgrat que vostè li hagi guanyat el pols intern a l'exdirector de la policia Josep Lluís Trapero, nosaltres veiem, i en aquesta línia que ha plantejat de continuïtat, és que està incapacitada per donar cap resposta a l'altura com a màxima responsable política del cos de Mossos d'Esquadra. Ni transparència, ni control, ni voluntat, ni capacitat. I pensem que el millor que pot fer, ja que el govern d'Illa és impossible que passi el que passi cessin a ningú, és seguir els passos de l'exdirector i dimitir. De fet, el Parlament així ho ha acordat i el país pensem que ho agrairà.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Mixt, d'Aliança Catalana, però no hi ha ningú. Doncs donaríem la paraula al Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar. Té la paraula el seu portaveu, el senyor Christian Soriano. Endavant, diputat.

Christian Soriano García

Gràcies, president. Bé, com comprendran l'anàlisi que fem des del grup parlamentari Socialista dista bastant del que ha fet el senyor Pellicer, però crec que és convenient deixar-ho palès.

Primer, com no podia ser d'una altra manera, senyora Ricardo, senyor López i senyora Catà, enhorabona i tots els encerts per vostès i la seva tasca, que seran els encerts també pel país sencer. I des del Grup Parlamentari Socialista, en aquesta línia també, i com ha fet la consellera i diferents membres del Departament d'Interior,

sí que m'agradaria mostrar el nostre agraïment a la tasca feta durant aquests darrers anys al senyor Esquiús i al senyor Trapero i al senyor Carrión, fent una valoració positiva del que ha estat la seva feina en aquests dos anys, sabent que han fet una bona feina i que han deixat un cos d'agents de Mossos d'Esquadra i un balanç de la seguretat a Catalunya millor del que es van trobar fa dos anys, quan varen entrar.

Crec que és convenient, primerament dir, i crec que és la primera part de la sessió d'avui, a la qual hem fet al·lusió als diferents partits i demés que quan parlem de seguretat és important diferenciar el qui del què. Perquè moltes vegades sembla que parlem molt del qui, de qui protagonitza, de qui lidera, de qui tira endavant les diferents polítiques de seguretat, sobretot ara mateix al Departament d'Interior i demés, però a vegades ens despistem i no parlem tant del què com la ciutadania ens està demanant, perquè crec que altres grups també han reconegut i crec que és una realitat palpable, tangible i que tots i totes compartim que la situació de la seguretat a Catalunya, doncs, és un repte principal per a totes i tots nosaltres i crec que venir aquí en una comissió d'Interior a parlar més de noms que no tant de polítiques concretes, al final no és palpable i no és quelcom que vagi en la línia del que la ciutadania de Catalunya ens demana a tots i totes.

De les intervencions que han fet, em quedo sobretot amb una cosa que han repetit tan la comissària en cap com el director general, que és la necessitat o la voluntat de mantenir aquesta vocació de continuïtat d'allò que s'ha fet en els dos primers anys, no? La consellera parlava també de la reducció de les dades delinqüencials, aquest 8,6 de reducció de delictes en aquest any respecte a l'any anterior. Són bones dades i crec que tampoc hauríem de pecar i no pequem d'un excés de triomfalisme en l'anàlisi d'aquestes dades, però sí que ens han de servir per marcar una tendència positiva o una tendència a la baixa dels delictes i per analitzar del que hem fet, què és el que està funcionant, com estan funcionant segurament el pla Kanpai o el pla Daga per reduir la multireincidència i també per treure armes blanques de l'espai públic, i també per analitzar aquelles coses que no han funcionat tant com ens agradaria i que s'han d'arreglar perquè funcionin de la manera que tots i totes ho vam preveure des d'un principi.

Crec també que la manera d'abordar els problemes que vostès han representat aquí avui és positiva per al país i va en la línia del que representem des del grup parlamentari Socialista, que és intentar abordar els problemes i els reptes que té avui Catalunya des de la sinceritat, des de la transparència i també des del reconeixement dels problemes que tenim, perquè fins fa no gaire érem més partidaris no de reconèixer els problemes, sinó d'amagar-los, i això mai és una bona via per poder solucionar-los.

A partir d'aquí, algunes qüestions generals també que els ha dit, jo, mirin, i aprofitaré avui per parlar d'un tema que ha estat recurrent des de l'inici de legislatura i és el fet que alguns grups, especialment Junts i Esquerra, diuen de manera repetida que un policia no pot ser director general o no pot ostentar responsabilitats polítiques. I jo personalment no puc estar d'acord amb aquesta al·lusió, perquè si entenem que en aquest sentit un metge com el senyor Argimon podia ser conseller de Salut o un mestre com el senyor Bargalló podria ser conseller d'Educació, no entenc per què un policia no pot ostentar una representació pública, com en aquest cas la Direcció General de Policia. Crec que això també és un símptoma de desconfiança cap al cos d'agents de Mossos d'Esquadra i crec que la presència d'un agent de la policia en la direcció general del cos ajuda també a conèixer i reconèixer quina és la idiosincràsia, quins són els problemes, quines són les inquietuds dels agents i pot funcionar, com s'ha vist que està funcionant.

Crec que també ha estat una bona aposta el que comentàvem d'apostar encara més per la proximitat. Crec que és un dels fets més importants i així ho transmeten els alcaldes i alcaldesses i els regidors i regidores de seguretat ciutadana que, sobretot en la darrera dècada, la tasca de proximitat en qüestions d'ordre públic i de seguretat ciutadana ha acabat sent responsabilitat de les policies locals per manca també de Mossos que els ajudessin a destinar a aquestes situacions. I aquí el senyor Villagrasa que deia això de dos anys perduts i demés, jo crec que a tothom ens agradaria prémer un botó i que apareguessin del sol..., del cel, els 25.000 mossos que han d'arribar i demés, però que amb la situació actual s'han pres mesures, com fer que els agents de l'ARRO puguin fer també aquestes tasques de prevenció i de proximitat, que han estat en aquest sentit positives. Han estat les millors o les més necessàries? Segurament no, però amb el context que tenim i amb els recursos

limitats que actualment té el cos d'agents de Mossos d'Esquadra, crec que ha estat una decisió positiva.

I al senyor Macián, miri, jo li diré dues coses. La primera, en la línia amb el que ha dit de la comissària en cap, perquè vostè ens té acostumats a que –tot i que no compartim òbviament cap dels plantejaments que vostè expressa, ho sol fer amb certa determinació i certa valentia– però avui vostè ha dit literalment que per escollir el comandament en cap no s'ha de tenir en compte si és home o dona, sinó el seu currículum. Llavors, d'una manera molt subtil, ha deixat anar que les condicions que requereix la comissària en cap per ostentar aquest càrrec té a veure amb el seu gènere i no amb el seu currículum, perquè no ha parlat del seu currículum, però jo sí que parlaré del seu currículum, de la comissària en cap, que és llicenciada en ADE per la Universitat Autònoma, agent de cos del Mossos d'Esquadra des de l'any 1997, cap de l'ABP de Mollet del Vallès, coordinadora regional de Seguretat Ciutadana de la regió policial de Barcelona, sotscaip de la Regió Policial de Barcelona, cap de la Regió Policial de Girona, medalla de bronze distintiu blau de Mossos d'Esquadra, medalla al mèrit de la Guàrdia Urbana, medalla al mèrit policial distintiu blanc del Cos de Policia Nacional o Medalla d'Or al mèrit de la Guàrdia Civil.

El que ha fet la senyora Catà sigui comissària en cap avui de cos d'agents de Mossos d'Esquadra no té a veure amb el seu gènere. Té a veure amb la seva formació, la seva trajectòria i les seves habilitats dins el cos d'agents de Mossos d'Esquadra. I afirmacions com la seva demostren avui encara en el punt en què estem i la necessitat de tenir referents dones, referents agents dintre del cos, segueix sent avui una necessitat més palpable que mai.

Crec que queda clar, al final, la idea a transmetre en aquesta situació, de la mateixa manera, senyor Macián, que vostè parlava de Ceuta en un debat que estem parlant

Fitxer 7

de l'organització interna del Cos d'agents de Mossos d'Esquadra, que no té absolutament res a veure amb el fet de la comissió. Però, ja que ho diu –suposo que pel vídeo o per on consideri–, jo sí que li vull fer una reflexió en veu alta que no acabes d'entendre. I és que, miri, al final, si mirem les dades, a Ceuta, en aquesta

gran invasió –o sigui, lo d'Israel no és un genocidi, però aquí han tardat trenta segons en qualificar-ho com una invasió–, a vostès els preocupen molt els 2.140 –2.140– menors no acompanyats que van entrar a la localitat de Ceuta, però no li van importar tant els 77.688 nens menors d'edat ucraïnesos que van entrar al nostre país. Aquí sí que es posaven la polsereta d'Ucraïna, també, i no passava res. I el que ens fa veure que el que no és un problema amb vuitanta mil sí que ho és amb dos mil..., doncs la diferència segurament deu ser el color de pell i el tipus de roba que porten aquesta gent. Llavors, quan parli de Ceuta, amagui una miqueta la bandera i posi en escena el que és la realitat, que és un missatge purament racista i purament xenòfob per part seva i de la seva formació.

Així doncs, i per acabar i per concloure, fem una valoració positiva dels canvis, donant les gràcies a les persones que durant aquests anys han servit per deixar un Cos d'agents de Mossos d'Esquadra i una seguretat al país més positiva de la que es van trobar. I, a partir d'aquí, doncs determinar tots els encerts al nou director general, a la nova secretària general, a la nova comissària en cap i, òbviament, a la consellera, per tirar endavant tots els reptes de país que tenim tots i totes, que no és un altre que millorar la seguretat per millorar encara més la qualitat de vida dels nostres ciutadans i ciutadanes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn dels compareixents per, amb un temps màxim, com dèiem, de trenta minuts, poder donar resposta a les diferents qüestions que han plantejat els diferents grups parlamentaris. Per tant, consellera, aquest temps màxim de trenta minuts se'l reparteixin com els hi sembli i puguin donar resposta a les diferents qüestions. Endavant, consellera.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Molt bé; doncs moltes gràcies, president. Agrair les intervencions a tots els grups polítics i les seves reflexions. Sí que m'agradaria començar destacant algunes qüestions que crec que és important deixar-les clares aquesta tarda.

Primer de tot, ho he dit a l'inici de la meva intervenció, però un reconeixement a la feina que ha fet el comissari Esquius, a la seva trajectòria en el Cos de Mossos d'Esquadra i, sobretot, a la feina que ha fet durant aquests dos anys. En el seu cas, com en el cas del secretari general, tots sabem que era un període de temps i de contribució que en el cas del secretari general sempre ens va dir en reunions que fèiem del comitè de direcció «fins que tinguem pressupostos». I, per tant, òbviament, nosaltres això no ho hem fet públic, perquè no creiem que sigui un exercici tampoc de transparència venir a explicar aquí decisions que formen part dels acords que hem pres per entomar durant una temporada una etapa.

És a dir, amb el secretari general havíem pactat que ell estaria durant dos anys aquí ajudant-nos a ordenar tot l'àmbit de la conselleria i fer front a reptes tan importants, que també s'han esmentat i en els quals després m'hi centraré una mica malgrat no ser l'objectiu de la compareixença, que té a veure amb l'aprovació dels marcs estratègics de treball, en aquest cas donant suport a la direcció, a la DGPEIS pel que fa a bombers i serveis d'emergència i salvament; pel que fa al pla d'implementació i de desplegament territorial del Cos de Protecció Civil, per tirar endavant alguns reptes que tenim pel que fa referència, juntament amb la directora del 112, a la internalització del servei i els tràmits que s'han de fer per donar un millor servei al capdavant del 112. I, òbviament, també tot lo que ha estat el desplegament del marc normatiu i del pla d'actuacions dels diferents equipaments que hem d'actualitzar per donar la resposta adequada a les ampliacions de plantilla, que, com bé saben, tenim programades en els diferents marcs estratègics ja aprovats. Tenim aprovat el marc estratègic de Bombers 2030, el del Cos d'Agents Rurals, i aprovarem també el pla estratègic de Mossos d'Esquadra 2030, amb la programació dels mitjans, necessitats i objectius estratègics de treball, per poder-los complir i també per poder retre comptes, com se'ns ha demanat. Aquí ha estat fonamental, com deia, el paper del secretari general, però també del director general de la Policia, que ha fet una feina crec que encomiable juntament amb tot el seu equip per posar les bases de la projecció de l'organització.

Ha sortit el tema del projecte de convivència, de la participació dels Mossos en donar suport als projectes educatius. En cap moment –en cap moment– els Mossos volen substituir els mestres –seria una bogeria–, no de la consellera ni del director, en cap

moment. És veritat que el projecte es va plantejar, es va donar a conèixer en un moment inoportú. Però aquí hi ha una veritat que jo no puc deixar de dir, i crec que és responsabilitat meva dir-la gent ja no com a responsable d'Interior, sinó com a persona que fa molts anys que treballa des de l'àmbit públic. Jo crec que la nostra societat no pot desestimar el coneixement real que té el Cos de Mossos d'Esquadra a través de les seves oficines de mediació i de treball amb la comunitat amb relació a algunes de les problemàtiques que requereixen un abordatge integral i interdepartamental, com pot ser la violència en el cas dels menors. I aquí sí que crec que, agradi més o agradi menys la fórmula que en el seu moment es va plantejar, jo crec que no podem renunciar a aquest coneixement, que no podem renunciar a la funció que estan fent les policies locals amb els agents tutors, ajudant precisament a detectar –detectar– i poder prevenir conductes que després se'ns demana públicament que es resolguin exclusivament des d'una perspectiva de seguretat.

Quan passen incidents tan greus i tan dolorosos com els que hem viscut recentment a Manresa, amb la pèrdua de la vida d'un veí respectat, i se'ns demanen solucions policials, doncs les solucions policials, quan arriben, arriben tard. I, per tant, és importantíssim que el coneixement policial es pugui posar al servei del coneixement institucional per trobar els canals que hem de reforçar per no trobar-nos amb aquestes situacions. I si no en diem projecte dels Mossos a les escoles pel que sigui, perquè no agrada, nosaltres no renunciarem a fer aquesta feina, perquè creiem que és important que puguem aportar coneixement en l'àmbit dels serveis socials, en l'àmbit dels educadors de carrer. Treballar de la mà dels equips de justícia juvenil per aportar informació de qualitat que pot ajudar a gestionar situacions complexes que viuen alguns joves que després acaben sent doncs botxins de ciutadans respectables. I aquesta és part de la feina que nosaltres hem de fer i, per tant, si no és en el...

Jo ja ho vaig dir públicament aquí, i ho haig de dir perquè, si no, no seria jo i, per altra banda, crec que faria un flac favor. Aquest projecte el va entomar el director Trapero amb molt entusiasme, perquè creia fermament que era una manera de poder contribuir i ajudar; a petició també del Departament d'Educació, que ens va demanar com podem abordar aquestes problemàtiques. Nosaltres en cap moment vam imposar aquest projecte, però crec que és de justícia en aquest cas reconèixer

que nosaltres vam donar una resposta a una petició que teníem. Vam intentar aportar tot el nostre bagatge en mediació i intervenció comunitària i dades que tenim del treball que es fa en les meses de coordinació operativa, no només policials, sinó també en l'àmbit educatiu, en l'àmbit dels educadors socials, on hi participem i aportem valor. I, per tant, jo crec que això era important de poder-ho aclarir.

Jo el balanç que faig.... La veritat és que ja ho vaig dir en la roda de premsa. Ostres, ara sembla que tinc la sensació d'haver-me d'apuntar les vegades que he discrepat amb el director Trapero. Doncs algunes vegades sí, d'altres no, però en res del que ha marcat les línies de treball, que crec que han estat encertades durant aquest període. Nosaltres necessitàvem ampliar la plantilla de Mossos d'Esquadra, i això ja Esquerra Republicana, en la Junta de Seguretat que s'havia de celebrar, ho tenia clar, que havíem d'ampliar la plantilla. També ho tenia clar la resta de grups. Si volem fer proximitat, com ens deia el diputat del Partit Popular, que hi estic totalment d'acord, necessitem múscul, perquè, si no, només fem reacció. I per fer prevenció i, per tant, poder interlocutar amb la comunitat organitzada, amb els diferents actors, amb les diferents agències que intervenen en el territori per donar una millor resposta de seguretat, necessitem tenir efectius. Sense efectius no ho podem fer. I, com bé saben, durant una part important dels darrers anys... Ja es va començar a revertir amb el Govern d'Esquerra Republicana, però ara, amb les promocions que estem convocant, necessitem que el pla Confiança, que hem desplegat en algunes regions policials que van tenir més injecció d'efectius, el puguem estendre a tot el territori.

Tenim molt clar el que ha dit la comissària, que crec que això és clau i fonamental: proximitat ha de fer tot agent de Mossos d'Esquadra, no només els equips de «proxi» o els equips de relació amb la comunitat. Aquest és un dels grans reptes que tenim des del punt de vista organitzatiu, perquè qualsevol ciutadà, ciutadana que en un moment determinat pot ser víctima d'un delicte requereix la millor atenció. I un dels objectius que ens hem marcat i en el qual volem aprofundir és donar una millor atenció a les víctimes.

Han sortit també qüestions relacionades amb el tema d'ordre públic. Aquest és un tema complex, i jo entenc part de les crítiques que vostès han pogut fer, però també intentaré ser clara aquí. Nosaltres, a través de la Direcció General d'Administració i

Seguretat, sempre insistim que és molt important tenir coneixement de les manifestacions, tenir-ne coneixement per poder garantir que es puguin exercir els drets sense que col·lideixin. I, sobretot, col·lidir vull dir amb altres drets, i que, en tot cas, si col·lideixen ho puguem gestionar. Dret de la mobilitat amb el dret a manifestació, que es pugui gestionar de manera adequada i ordenada. I quan hi ha grups antagònics la nostra obligació és evitar la violència entre els grups antagònics, és l'obligació del Cos de Mossos d'Esquadra.

Cosa diferent és l'autoritat governativa, en com es fa o es deixa de fer una càrrega policial. Hem de distingir lo que és una càrrega policial de lo que és mantenir la línia policial quan s'està complint amb la funció d'evitar desordres públics o evitar enfrontaments que poden tenir repercussions greus pel que fa a la integritat de públics antagònics. És diferent. Per tant, l'autoritat governativa és la part nostra quan es fan càrregues policials. Aquí hem d'anar a prioritzar sempre la mediació. I aquí hi ha un interès clar en reforçar la feina de mediació que hem de fer des del Cos de Mossos d'Esquadra i utilitzar la mínima força, i amb tota la proporcionalitat. Ara bé, si es trenca una línia policial que està garantint, en aquest cas, que no hi hagi un enfrontament entre grups antagònics, doncs, òbviament, aquí el responsable de l'operatiu té dret a prendre decisions operatives. Que si, òbviament, després s'estima que són desproporcionades, doncs tenim els mecanismes i els organismes dintre del Cos de Mossos d'Esquadra per poder-les avaluar, poder-les avaluar i prendre les decisions que siguin oportunes.

Però nosaltres el que no podem fer és distincions pel que fa a l'exercici de les llibertats públiques i del dret de manifestació dels diferents col·lectius, malgrat que ideològicament no compartim la seva ideologia. Podem no compartir-la, però no li podem dir a la policia que, perquè no la compartim, no hem de garantir que es puguin donar aquests drets i, sobretot, que no hi hagi problemes d'agressions entre grups antagònics. I això han d'entendre que és la feina del Departament d'Interior, no ara, al llarg de la seva història. I al llarg de la seva història doncs, malauradament, el xoc en la gestió de l'ordre públic s'ha donat i hem d'intentar minimitzar-lo. Ens podem comprometre a minimitzar aquelles situacions que es poden considerar que es poden resoldre de manera..., utilitzant menys força en segons quins contextos. Sí, ens hi podem comprometre, però, òbviament, nosaltres el que requerim és la

complicitat de tots aquells que fan ús de l'espai públic per exercir els seus drets fonamentals, la comunicació, perquè ens ajuda, ajudarà la direcció actual de la DGAS, com a l'anterior, a poder trobar espais alternatius per evitar el xoc i la confluència d'interessos. En un moment de manifestació doncs tothom es pot escalfar i podem tenir problemes que han de ser totalment evitables, perquè tothom ha de poder exercir els seus drets.

A no ser que ens enfrontem a grups que estiguin il·legalitzats, perquè llavors, si estan il·legalitzats, nosaltres tenim mesures. I també tenim mesures per a aquells grups que contínuament es dediquen a alterar la convivència, per poder-los identificar. I a això hi ha un compromís, en aquest cas, amb determinats grups que se situen fora de lo que considerem que és el marc de drets universals, per poder actuar, identificar-los i, òbviament, si és possible i es justifica, posar-los a disposició de la fiscalia.

Però això no es pot confondre amb el fet de que nosaltres, des del punt de vista de garantir l'ordre públic, hem de poder gestionar de la millor manera interessos antagònics, minimitzant el conflicte i els danys personals, i també garantint que, quan col·lideixen drets, respectem els diferents drets que es poden donar en un mateix moment: el dret de manifestació, el dret a la mobilitat i altres que poden confluïr-hi. I aquesta és part de la feina que fa la policia i que desplega amb la seva operativa.

En relació amb la qüestió de les dades, a mi mai m'hauran sentit que parli en un to triomfalista de les dades que tenim a hores d'ara i mai m'han vist que tregui pit de les dades. Però sí que és veritat que les dades d'aquests darrers dos anys estan en una tendència favorable en alguns dels indicadors que ens preocupaven molt i que estan relacionats especialment amb la delinqüència patrimonial: els furts, els robatoris amb violència. Aquí tenim una evolució que és favorable. Satisfactòria? Òbviament que no. Però si és favorable també l'hem de posar en valor. Per què? Perquè al darrere hi ha molta feina policial que s'està fent i molta gent

Fitxer 8

que està treballant d'acord a un model de seguretat que no està donant mals resultats, i crec que això és important poder-ho destacar.

En relació a la transparència de les dades, nosaltres farem una presentació anual de l'estat de la seguretat amb els diferents indicadors perquè es pugui fer un seguiment i serà públic, seran dades obertes que es podran consultar, i això és un compromís que tenim i el farem i per tant, així doncs, ja no hi haurà aquest ball de xifres que vostès diuen que a vegades es donen entre les dades nostres i les dades que publica el *ministerio*, que l'única font que tenen és la del Ministeri. El balanç de la criminalitat que nosaltres fem del 2026 i abans feia referència el diputat Macián, del grup de VOX, que això que ens hem inventat de les mitjanes. No ens ho hem inventat, és una qüestió de criteri estadístic, és molt important poder comparar la tendència entre els mínims i els màxims d'un període de temps determinat, perquè sinó, un fet, dos fets alteren el percentatge estadístic i per tant, nosaltres, des del punt de vista de les solucions policials que hem de posar davant de determinada activitat delictiva, no podem gestionar sèries de dades i comparatives de dades en el mínim i el màxim del període per prendre decisions de reforçar una operativa o prendre mesures o reclamar canvis legislatius quan s'escau.

Aquí nosaltres el que sí que podem dir és que tenim èxit en el control del delictes patrimonial. Un 12,8 per cent la taxa de criminalitat física per mil habitants ha baixat en el conjunt de Catalunya, i aquesta és una bona dada, i per altra banda, els furtells han baixat un 16,7 per cent. Què representen, els furtells?, representen en l'estructura de la criminalitat patrimonial el trenta-quatre per cent dels fets en l'espai físic, els robatoris amb força un 20,3 per cent, els robatoris amb força a primera residència un 23,2 per cent, és a dir, 2.340 fets menys en la comparativa que els estem comentant; els robatoris amb violència un 4,7 per cent, i en el món virtual, un 0,8. Banderes vermelles, sí, els delictes contra les persones. Aquí tenim un increment, un increment dels delictes contra les persones en un 7,8 per cent, i les lesions un nou per cent, i els delictes contra la llibertat sexual un 13,6 cent, i, per tant, això requereix d'un abordatge molt més decidit i molt més efectiu. I mai ens hem amagat davant d'això. I els delictes contra la salut pública, que ja hem expressat que estan, en molts casos, relacionats amb tot el que té a veure amb el negoci de la criminalitat associat a la droga. Però hi ha una dada que no la podem negar, i ens han de permetre que la puguem dir, que és que 73 de 94 territoris, és a dir, ABPs estan en situació de millora consolidada i això és una bona xifra, i no és una bona xifra perquè

ho diu la consellera d'Interior, és una bona xifra perquè la feina que estan fent els agents en el territori, els Mossos i les Mosses d'Esquadra, amb els seus comandaments, està en la línia adequada, que és reduir aquesta delinqüència persistent que tanta incomoditat i tanta inseguretat i tan malestar li crea al conjunt de la ciutadania.

Armes blanques. Un problema de cal Déu, tenim, amb les armes blanques, jo no ho negaré, però és veritat també que de gener a juliol del 2026 hem intervingut un total de 4.411 armes blanques que representa, en relació al mateix període, és a dir, de gener a juliol del 2026, del període del 2024, abans que implementéssim l'EBLA, el pla d'espai lliure d'armes blanques, un vint-i-tres per cent més de recaptació d'aquestes armes, de retirada d'aquestes armes i per tant, jo crec que això és una bona notícia. La mitjana d'incidents ha baixat un 297 incidents menys de mitjana cada mes respecte a la mitjana que tenien del 2024 al 2025. Que és suficient? Òbviament que no. Que hem d'endurir la legislació? Sí. Que no podem normalitzar ni banalitzar el que les persones portin a sobre una arma blanca que es pot utilitzar en un conflicte, que abans es resolvia amb una empenta o amb una disputa i ara és una punxada amb una navalla? Òbviament que aquí hem de concentrar els màxims esforços.

I el mateix amb els incidents de les armes de foc. La concentració d'incidents amb armes de foc entre maig i juny d'aquest any ha generat un impacte social i una preocupació respecte a aquest fenomen, per nosaltres també, pel departament i pel cos de Mossos d'Esquadra també. No obstant, el 2025 vam tenir una reducció, lleugera però real, del tres per cent dels incidents amb arma de foc, de 645 a 626. Ens podem conformar? No. El setanta-cinc per cent dels casos són per exhibició, intimidació o tinença. Doncs òbviament ha de ser, sota el nostre punt de vista, un agreujant legal contemplat l'exhibició d'arma blanca en un conflicte o un litigi. Per què? Perquè si tenim més pena evitarem que l'ús de l'arma blanca proliferi amb, malauradament, la normalitat que fins i tot ens l'estem trobant pel que fa a la delinqüència de baix perfil, i aquest és un tema per a nosaltres fonamental. També ens hem trobat que la majoria de casos aquesta exhibició només en un vint-i-vuit per cent eren armes reals, la resta són armes falses o sense elements que permetin poder-les identificar com armes reals. I és cert que ens trobem amb un percentatge

elevat d'armes relacionades amb el crim organitzat, i que tota feina que aquí fem des del punt de vista de la investigació, com apuntava la comissària, investigació territorialitzada i més efectius per fer investigació i poder treballar en un marc legislatiu favorable a que les armes blanques desapareguin de l'espai públic, a l'igual que les armes de foc, és un dels objectius en que concentrarem la major part dels nostres esforços, així com també per protegir a les víctimes, a les víctimes de violències sexuals i a les víctimes de qualsevol tipus de delictes, és un dels objectius que ens hem marcat, protegir i donar una millor atenció a les víctimes.

I per altra banda, quan jo vaig fer referència al valor simbòlic del nomenament de la comissària, òbviament que al darrere de la seva elecció, ja ho ha dit ella, està la capacitat que tots els comissaris i comissàries que avui té el cos de Mossos d'Esquadra poden assumir aquestes competències. I en aquest cas, la senyora Catà té un perfil específic d'aquells elements que a nosaltres ens interessa reforçar en aquest mandat, que és el que té a veure amb una policia de proximitat i preventiva, majoritàriament preventiva, per avançar-nos als problemes. Allò simbòlic, si em permet la llicència, per a mi és important, perquè moltes noies, dones de Catalunya potser tenir un referent comissària en cap del cos del cos de Mossos d'Esquadra és una bona notícia, però la millor notícia serà que també ho sigui per a una part important dels homes, i crec que això forma part del marc d'igualtat i normalitat, sempre amb el mèrit i la capacitat avalant al darrere aquesta feina, que nosaltres, com a responsables, en aquest cas del departament, i nosaltres com a Govern, doncs defensem i creiem que és una aposta, òbviament per meritocràcia i per capacitat, però que té un valor històric i simbòlic que no volem amagar, al contrari, el volem posar en valor.

Passo la paraula al director.

El director general de la Policia (Ferran López Navarro)

Sí consellera, a veure, tres cosetes. La primera, el diputat Vilagrasa, que ens demanava una millor coordinació amb Policia Nacional, la Guàrdia Civil en temes de crim organitzat i terrorisme perquè tenen competències, evidentment són competències compartides. Dir-li que des de fa set anys el Cos de Mossos d'Esquadra pertany amb igualtat de condicions al CITCO, el Centro de Inteligencia

contra el Terrorismo y el Crimen Organizado, que és una base de dades cega, i des de fa set anys el cos de Mossos d'Esquadra, en igualtat que Policia i Guàrdia Civil, envia totes les seves investigacions a aquesta base de dades i quan hi ha un *match*, una matrícula, un nom, una adreça, un número de telèfon o el que sigui, se'ns avisa i fem investigacions conjuntes. És tant així, això, que a l'últim any estem prop del vuitanta per cent d'investigacions que fem en aquests camps, que sempre són coordinades amb policia nacional, amb Guàrdia Civil. Per tant, ja funciona des de fa set anys i tenim presència permanent a Madrid d'un inspector del cos que està cada dia treballant a CITCO en igualtat de condicions amb la resta de cossos.

I després, al diputat Rius, un parell de coses. La primera, m'he explicat malament, segurament, amb el tema de policia integral volia dir exactament això, que no és un concepte geogràfic que podria ser en el passat, sinó que hem de tenir instruments d'estat per exercir de policia integral a Catalunya, i estem en això. Per exemple, estem a CITCO, estem a fiscalies de sala de Madrid, amb unitats de Policia i Guàrdia Civil per exercir les competències al territori de Catalunya, estarem, de fet estem des del principi de setembre, amb un òrgan de justícia per investigació, patrimoni d'investigacions, tindrem presència permanent a Madrid, i estarem en breu també al Banc d'Espanya, al Sepblac, com a membres, també en igualtat de condicions de Policia i Guàrdia Civil. Per tant, m'he explicat malament, segurament volia dir exactament que el concepte integral que podíem tenir fa vint anys que igual ens remetia a la geografia deixa de tenir sentit perquè ja ha desaparegut tot això, i més, Europa fa un temps va fer una directiva dient als estats que han de fer un punt focal, un *spot*, diríem, per coordinar totes les peticions que arriben a l'Estat. Llavors, estem molt a prop de formar part d'aquest organisme de manera igualitària amb Policia i Guàrdia Civil. I aquí torno a 2/86 perquè és una llei que li atorgava a la Policia Nacional aquesta representació internacional, i per tant m'he explicat malament, però estem d'acord que el concepte de policia integral té a veure molt més que amb la geografia.

I després, és veritat que he sigut jo que he parlat d'un canvi orgànic al capdavant del cos. És clar, des de l'any 2017 al 2023 el qui era cap del cos l'1 de gener no ho era el 31 de desembre. Per tant, si el 2026 hi ha un cap del cos que ha de jubilar-se i hi ha un relleu natural, igual m'he excedit amb el concepte orgànic, però a mi em

sembla, com a mínim, que és una bona notícia, i em referia exactament això, a que després de..., no cal que m'esplaiï, però m'ha semblat que és una bona notícia tenir un relleu, he dit orgànic, crec. I si ha dit alguna cosa més, doncs la revisaré.

Gràcies.

El president

Sí? Doncs després d'aquest torn de rèplica per part dels compareixents, seria el torn altre cop dels grups parlamentaris que, com hem quedat, seria un torn de dos minuts per a cada un dels..., tres minuts per cada un dels grups parlamentaris.

Té la paraula del diputat senyor Josep Rius en nom de Junts per Catalunya. Endavant, diputat.

Josep Rius i Alcaraz

Sí, gràcies, president, i gràcies per les explicacions i els afegits que han fet, i segurament em quedo més tranquil, diguem-ne, amb l'explicació que han fet. Saben vostès que nosaltres sempre hem volgut que el cos dels Mossos d'Esquadra tingui una presència en igualtat de condicions de ple dret amb tots els organismes, també els europeus, els internacionals en matèria de seguretat, i aquesta, si vol, és una dèria que tenim nosaltres, però crec que dintre del concepte d'integral no serà mai complet fins que el cos de Mossos d'Esquadra no pugui estar amb tots aquests organismes i per tant, els commino d'alguna manera a fer-ho.

Respecte als canvis, ja li admeto, faci vostè..., tingui vostè present que nosaltres hem vist aquests canvis enmig d'altres canvis, també. I per tant, doncs aquí és on volia dir, més enllà que no entraré, pel temps que tinc, en com han sigut els nou anys darrers en aquest país, i que això potser tindrem ocasió de comentar-ho un altre dia.

Dades, consellera. Jo li agraeixo, de veritat, tot el detall i soc el primer que en cap cas em sentiran un discurs apocalíptic, diguem-ne, respecte el que són les dades i la seguretat. Però llavors, fem-ho tot, i no ha quedat respost, ja en parlarem quan vagi bé o més endavant, però el que li deia de l'enquesta de seguretat pública de Catalunya, l'informe anual de seguretat, el Consell de Seguretat de Catalunya, els fets penals del 2026, enquesta sobre la percepció i la victimització, perquè també considerem que són importants, o el pla general de seguretat de Catalunya, des del

2025 estem sense. I llavors, jo, a mi el que no m'agrada sentir llavors que el fa el *ministerio* o que les dades venen del *ministerio*, em sap greu. I també va amb el concepte de policia integral i de com nosaltres considerem que ha de ser aquest país i aquesta nació.

Deia el diputat Soriano, és important el qui i el què; són importants les dues coses, són importants les dues coses perquè el PSC, a l'oposició, com li diria, no toleraria el que ha passat, la crisi que hi ha hagut en el partit amb el Departament d'Interior, aquests darrers dies amb cessaments i dimissions en cascada al Departament d'Interior i amb altres àrees del Govern. El PSC, a l'oposició, no ho toleraria i estaria fent el discurs que estic fent jo aquí, i n'estic convençut. Per tant, m'amoïna que aquestes crisis de Govern portin a una crisi de país, i això és una qüestió que m'amoïna.

Una pregunta que ja me la respondran quan els hi vagi bé, perquè sé que no era l'objecte de la compareixença d'avui, però potser sí, però és si està previst fer canvis a les subdireccions nomenades abans pel llavors director Trapero, a mi m'agradaria saber si hi ha canvis previstos amb aquestes subdireccions o continuaran exactament les mateixes persones que hi ha fins ara.

I res més. Des de Junts per Catalunya som exigents, sí, també som molt rigorosos, o procurem ser-ho, i sempre per tenir la millor seguretat per a la nostra ciutadania i el millor cos de Mossos d'Esquadra, i en aquest sentit, sempre i sempre, sempre des de l'exigència,

Fitxer 9

des del rigor estarem al seu costat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula la diputada senyora Laia Cañiguerol. Endavant, diputada.

Laia Cañiguerol Olivé

Moltes gràcies, president. Molt breument, per aprofitar els tres minuts. Primer, qüestions que feia referència a la consellera. Ha parlat del pla pilot als centres educatius. Crec que ha reconegut errors. Ha parlat, doncs, que segurament el pla no era encertat, no es va presentar en el moment adequat. Ha parlat, ha utilitzat conceptes com «detecció, prevenció, mediació». Amb això estem d'acord. A més a més, pensem que les polítiques de seguretat no només les ha de dur a terme el cos de Mossos d'Esquadra. Hi han d'intervenir moltes altres agents, molts altres departaments que han d'ajudar a que hi hagi unes polítiques de seguretat, un bon clima i, sobretot, una sensació de seguretat. I això és important. I, per tant, pensem que és adequat fer aquest punt d'autocrítica amb aquest pla perquè de fet van ser els propis centres que van renunciar a aplicar-lo. Per tant, és un indicador que no era ben plantejat.

Pel que fa a l'ordre públic, que també n'ha fet referència, totalment d'acord. Nosaltres sabem que els Mossos, el cos de Mossos d'Esquadra i ho defensem, han de minimitzar els conflictes, han de garantir la seguretat en els carrers del país. Però tot i així, també tenim claríssim que el cos de Mossos o la policia de qualsevol país democràtic, que té l'ús legítim de la força, és normal que tingui un control rigorós i una avaluació i un seguiment. Casos concrets, com el cas d'un fotoperiodista que estava degudament acreditat, que estigui denunciant l'agressió per part d'un agent, és important que es vegi que s'actua, doncs, amb avaluació, amb transparència. Per què? Perquè nosaltres creiem en el cos, creiem en els professionals i el que no podem permetre és que fets –que esperem que siguin puntuals– o que pugui actuar d'una manera no correcta un membre del cos, posin en perill el prestigi, la visió i la confiança que la ciutadania té amb el cos. Per tant, per això demanem que hi hagi la màxima transparència.

Un altre punt que també s'ha posat sobre la taula i comentava el portaveu socialista: el fet que el director general de la Policia sigui un membre del cos, això en els últims dos anys ha sigut tema de debat en aquesta comissió. I no és que ho hagin dit Junts o Esquerra, és que quatre grups parlamentaris n'han fet referència. I no és una cosa que vam dir al primer minut, sinó que al cap de dos anys era una de les conclusions que arribàvem perquè repetidament vèiem que no estaven quedant clares les funcions, les tasques que exercia un com a director general i l'altre com a cap del

cos. Jo espero que amb el nou director, amb el seu tarannà, amb la seva nova manera de fer, pugui demostrar que això és possible. De moment, nosaltres és normal que reitem que aquesta qüestió ens preocupava, perquè pensem que és molt important una direcció política del cos i una direcció operativa, i no pot ser que una persona faci les dues funcions.

En resum, he aprofitat molt bé els segons que tenia, Esquerra, doncs, continuarem amb aquesta oposició constructiva però també exigent.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular. Té la paraula el seu diputat, el senyor Alberto Villagrasa. Endavant, diputat.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, no, senyor López, evidentemente que sé que Mossos d'Esquadra coopera y trabaja conjuntamente con Guardia Civil y con Policía Nacional. Nuestra preocupación viene básicamente por el estado en el que está el crimen organizado implantada en Cataluña, del año 23 al 25, los operativos se redujeron en un treinta y tres por ciento, datos dados por Mossos d'Esquadra, datos de la propia *conselleria* de Interior. Esa reducción del treinta y tres por ciento nos preocupa cuando aún más se está actuando el crimen organizado como actúa en nuestras calles y con los tiroteos que hay en vía pública, casi todos los derivados del crimen organizado. Y esta bajada de operativos a nosotros nos preocupaba.

Señora *consellera*, ¿cuándo presentarán el plan estratégico? Por eso decía antes: dos años. ¿Cuándo van a presentar los datos del 2025? Estamos en septiembre del 26. Por eso antes le decía: Han pasado dos años, quedan dos años y aún estamos esperando el plan estratégico. Ahora se va a hacer una evaluación de una auditoria de qué es necesario, cuántos efectivos hacen falta para implantar la policía de barrio y tampoco la presentación de los datos del 25.

Sí que me gustaría que, de alguna manera, antes de acabar el año 26, pudiéramos conocer el plan estratégico y a poder ser, en semanas, conocer los datos del veinticinco, porque eso ya urge. Ya urge porque cuando lleguemos a enero del 27,

estarán prácticamente a un año y medio del final de mandato y eso sí que urge para poder realizar esas políticas de seguridad que necesitamos en Cataluña.

Y luego, sobre los convenios con los policías locales, no es un problema legal, es un tema de voluntad política. Si se ha podido renovar el convenio con el Ajuntament de Barcelona, se podrían haber renovado los otros convenios con otros ayuntamientos que llevan caducados, que ya han vencido no desde este mandato, sino de otros gobiernos que han pasado. Y, por lo tanto, es un tema de voluntad política. Y los ayuntamientos necesitan firmar esos convenios para actualizar cuáles son las funciones de cada cuerpo policial y atender las necesidades que hay de inseguridad en los municipios. Y es evidente que durante muchos años no ha habido voluntad política de renovar esos convenios y eso sí que es urgente.

Desearles mucha suerte a los tres porque, al final, como decía antes, que vaya bien su trabajo va a redundar en la seguridad de los ciudadanos.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del grup parlamentari de VOX. Té la paraula el seu diputat, el senyor Sergio Macián.

Sergio Macián de Greef

Muchísimas gracias, presidente. Bien, el portavoz del grupo socialista..., yo antes tenía dudas de si no entendía o no escuchaba, ¿verdad? Ahora ya tengo claro que usted miente conscientemente y que pone en boca de otros lo que no hemos dicho en ningún momento. Mire, si usted no distingue a los menas marroquíes que utiliza Mohamed VI como guerra híbrida contra España de las familias ucranianas que huyen de una guerra –que, por cierto, no hay guerra en Marruecos–, hombre, hágaselo mirar.

Y en cuanto a la trayectoria política..., perdón, personal de la señora Catà, yo la he valorado y la he puesto en valor. Yo lo único que digo es que cuando la *consellera* dice que quiere un nombramiento simbólico y que una mujer ocupe por primera vez la jefatura de Mossos d'Esquadra, le quiero preguntar por cuáles han sido sus motivaciones y ya está.

Mire, señora *consellera*, propaganda, falta de transparencia, ustedes ocultan, al final, que, oiga, todos los actos violentos han crecido en Cataluña en los últimos ocho años, coincidiendo con la invasión migratoria que hemos sufrido en España, y por ello, el cincuenta y cuatro por ciento de los presos en las prisiones catalanas – que ya vamos por diez mil– son extranjeros y el redondeando al setenta por ciento de los detenidos en Cataluña son extranjeros.

Mire, también ocultan la nacionalidad en el balance de actividad y seguridad policial de los Mossos d'Esquadra. Al final, ustedes no son transparentes y nos dicen que estamos más seguros porque bajan cuatro hurtos, pero no estamos más seguros. No estamos más seguros. Mire, todos modos, lo que más me ha preocupado, señora *consellera*, es su actitud y sobre todo su actitud tras el asesinato de Manresa hace dos semanas, porque lo que vivimos no fue una *consellera* de Interior centrada en esclarecer un crimen o en dar consuelo a una familia, no. Vimos a una dirigente política volcada obsesivamente en el control del relato. Usted salió corriendo a los medios de comunicación no para condenar de forma tajante un apuñalamiento mortal a manos de dos menores, sino para arremeter contra los partidos que lo denunciemos, por llamar a las cosas por su nombre y señalar el origen de uno de los agresores.

Pretendió usted utilizar toda la maquinaria institucional para perseguir el debate político acusándonos de criminalizar y de generar alarma social. Mire, señora *consellera*, guarde sus amenazas judiciales y sus notas de prensa para los delincuentes que siembran el pánico en Cataluña, desde luego no para los dirigentes políticos, para los representantes políticos que hacemos nuestro trabajo.

Su intento por ocultar sistemáticamente la realidad en Cataluña, pues, no hace a los catalanes más seguros. Al revés, los pone en riesgo permanente al camuflar la verdadera naturaleza de la delincuencia. Si los agresores son extranjeros, si uno de los detenidos es de origen magrebí, pues se dice y claro y ya está, con todas las letras, porque los catalanes tienen derecho –señora *consellera*, esto es más importante– a saber quiénes están acabando con la paz social en sus barrios. Esto es lo que ustedes ocultan.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Comuns. Té la paraula el seu diputat, el senyor Andrés García Berrio. Endavant, diputat.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. Agraïixo les respostes que s'han plantejat. Abans d'entrar, sí que volia dir ara mateix de manera molt clara al diputat de VOX que acaba d'intervenir, que vostès menteixen i ho acaba de fer ara molt tranquil·lament, quan diu que tots els delictes violents a Catalunya estan pujant. Els robatoris amb violència o amb força estant pujant? No, les dades ho diuen de manera molt clara. Vostès menteixen de la mateixa manera que menteixen quan l'únic que els importa és quan la delinqüència té una nacionalitat diferent a l'espanyola. I si, a més a més, té la nacionalitat i és una persona tant catalana com vostè, el que es fixen és el color de pell. Així que a qui estan atacant aquí contra la seguretat i contra la cohesió social són vostès amb les seves mentides sistemàtiques.

Un cop dit això, que no me'n podia estar perquè crec que ja portem moltes en aquest estiu, volia dir algunes qüestions d'una manera..., bé, algunes propostes de cara en aquesta nova etapa que nosaltres proposem i també amb aquest nou director general de la Policia, secretaria general i comissària en cap. Respecte a les dades, un cop a l'any no és suficient. Em sap greu. Hem de seguir el camí de justícia i llavors jo crec que seria adequat que cada tres mesos tinguéssim les estadístiques actualitzades, perquè això també ajudaria a no donar ales a aquells que ja els va bé que no hi hagin les dades públiques.

I per un altre costat, perquè hi ha aquesta percepció d'inseguretat i és important que les dades estiguin analitzades i no creiem que sigui suficient un cop a l'any. Llavors hauran de veure com es fa la coordinació amb el Ministerio del Interior, però seria adequat tenir perquè... A més, les dades que dona el Ministerio del Interior –i això ho dic com criminòleg– no són suficients. Per exemple, no donen les dades dels delictes de lesions. O sigui, jo no puc fer la meva feina com a diputat amb les dades que em dona cada tres mesos i tard el Ministeri d'Interior. Llavors vostès tenen l'obligació de que això sigui diferent de cara al futur. I no només ho hem de fer a través de preguntes parlamentàries. Això en primer lloc.

En segon lloc, considerem que és important complir amb els estàndards internacionals de drets humans en matèria de transparència i de regulació de l'ús de la força. Dues propostes molt concretes. Publiquin els protocols vigents de forma actualitzada, tots, els que tenen a veure amb afectació, amb potencial afectació als drets dels ciutadans i les ciutadanes, com ja es venia fent i, per un altre costat, també cal actualitzar el sistema d'incorporació i de regulació d'armes i instruments policials. Cal sistematitzar com s'analitzen quines armes s'incorporen al cos o quines eines de protecció, com poden ser les armilles i també de quina manera es regulen. Cal garantir un sistema de qualitat òptim on participin experts en un procés estandarditzat i regular de manera concreta.

I això pot suposar un canvi. Hem tingut protocols del cos de Mossos d'Esquadra vigents contraris al que deien –per exemple, amb *foam*– contraris durant diferents anys –i no ho dic en aquests dos anys– contraris al que deien els fabricants a les seves recomanacions. Llavors considerem que en aquest sentit és important i poden fer un canvi aplicant... A més, jo crec que el que estem plantejant són coses que el que garantirà, per un costat, és una major seguretat en la incorporació d'eines de protecció als agents i, al mateix temps, una garantia de que les armes que fem servir i com les regulem i els protocols que incorporem són els més segurs, tant per agents com per la ciutadania. Són dues propostes concretes que jo avui els hi faig.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn del grup parlamentari de la CUP. Té la paraula el seu diputat, el senyor Xavier Pellicer. Endavant, diputat.

Xavier Pellicer Pareja

Gràcies. Gràcies de nou a la consellera i a la resta de l'equip per les explicacions. Bé, en tot cas crec que hi ha molta feina a fer i la qüestió també seria, diguéssim, deixar de banda algunes coses que ja s'ha vist que no funcionen. És a dir, aparqui d'una vegada per totes i deixi defensar el pla pilot de policies a les escoles. Per favor, prou merder hi ha hagut en tot plegat! Prou merder hi ha amb l'educació pública! Prou merder han acabat muntant després amb les infiltracions! Aparquin en un

calaix, diguin que ho aparquen, diguéssim. Separin el gra de la palla, centrin-se en el gra. Això fora, si us plau.

I m'ha semblat malentendre i espero haver-ho malentès de no sé quina interrelació o quins equilibris entre el pla de Mossos a les escoles i després evitar que els infants es converteixin en botxins. No sé si ha anat així, ho he entès jo. Espero haver-ho entès malament, perquè la demagògia és molt mala companyia en l'àmbit de la seguretat. I ho sabem. I ho és per part de l'extrema dreta com ho utilitza, però també per part dels responsables polítics. Com s'evitarà amb policies determinades situacions posant-nos a les escoles amb un suposat pla pilot. No fiquem més merder a les coses. Aparquin el pla pilot i una cosa és una cosa i una altra una altra. Li demano de debò, sincerament i per favor. Anirà bé per l'àmbit de l'educació, anirà bé per la relació del govern amb el sector educatiu i amb els sindicats i anirà bé per al conjunt del país, perquè cadascú ha de fer la seva funció. Els integradors socials fan unes funcions, les mestres fent unes funcions i necessiten els recursos i ser-hi. El que no es pot fer és dir que es posa policia a les escoles mentre s'està retirant educadors socials a les escoles, perquè això és una vergonya per part del conjunt del Govern, no per part del Departament d'Interior, i, per tant, facilitin les coses, el conjunt del Govern.

Segon, transparència i rendició de comptes. Vostè parlava de revisió i de rendició de comptes. I jo li pregunto: s'ha sancionat l'agent que va falsejar un atestat que podia portar a la presó un independentista?, s'ha sancionat l'agent que va llançar una bala de *foam* a la manifestació el dia de la vaga de Palestina contra un periodista degudament acreditat a l'esquena per sobre de la cintura?, s'ha sancionat els agents que van llançar gas pebre a persones assegudes pacíficament, mentre carregaven per l'altra banda?

Fitxer 10

Aquesta és la rendició de comptes i la revisió de les males praxis policials que fan? Perquè això el que fa és generar desconfiança en el conjunt de la societat sobre el conjunt dels agents dels Mossos d'Esquadra. I no són el conjunt els que han comès aquestes actuacions. Són agents concrets amb números de placa concrets.

I tercer, miri, o vostè no ho vol saber o a vostè l'enganyen en què és separar grups antagònics estar de sis a vuit del vespre al Fossar de les Moreres repartint hòsties a la gent que hi havia manifestant-se quan ja no queda ningú de l'extrema dreta al fossar. En què és separar grups antagònics això? La vigília de l'11 de setembre negar a independentistes entrar-hi, quan ja no queda ningú. En què és separar grups antagònics? En què un grup provocant d'extrema dreta, Aliança Catalana, intenti a entrar a una manifestació i rebentar-la davant de l'ANC i d'Òmnium Cultural, que l'han convocat degudament, i els agents dels Mossos d'Esquadra li obrin pas enmig de tothom, malgrat l'oposició de la gent. Em deixarien passar a mi i a cinquanta més amb banderes de «puta PSC» a la festa de la Rosa, perquè em ve de gust entrar? A què no? Doncs per què van deixar passar Sílvia Orriols amb el grup d'Aliança Catalana pel mig de plaça Catalunya per rebentar la mobilització?

I acabo. En què és separar grups antagònics atonyinar tothom que surt del concert d'Òmnium Cultural? En què és separar grups antagònics? Per tant, o vostè no ho vol saber o a vostè l'enganyen.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Mixt, Aliança Catalana. No hi ha cap representant tampoc ara, doncs, donaríem pas al grup del PSC. Renuncia al seu torn de paraula. Doncs si la consellera vol acabar amb torn lliure de temps, la brevetat justa per acabar d'aclarir i fer els aclariments, doncs endavant, consellera.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Sí, molt, molt ràpid. M'agradaria acabar reconeixent, com he començat a l'inici, la tasca que ha fet el comissari Esquius i el director Trapero durant aquest període de temps. Ara donarem continuïtat a tots aquells projectes que han servit per situar el cos de Mossos d'Esquadra en les millors condicions per fer front als reptes que tenim de cara al futur. El pla estratègic de Mossos d'Esquadra s'aprovarà abans que s'acabi l'any. Per tant, farem una presentació a tots els grups que formen part d'aquesta comissió perquè el puguin conèixer i puguin conèixer al detall i coneixin quina és l'estratègia que impulsarem en aquest horitzó del 2030.

També farem la publicació de les dades. Aquí també vull dir que quan van fer la visita Egara tots els grups que hi van anar, si ho recorden, el director general de la Policia ja va anunciar que faríem –que això és el que jo no he acabat d'explicar bé– és a dir, faríem l'estat de la seguretat en un acte per poder socialitzar aquestes dades un cop a l'any, a l'inici de l'any, i després una actualització trimestral de les mateixes dades perquè ja hem treballat en el programari. Crec que això se'ls va explicar durant la visita d'Egara i també aclarir-ho aquí.

I abans m'he deixat, amb relació a la qüestió dels bombers, a la reivindicació legítima que demà faran, que en el marc del pla estratègic 2030, nosaltres estem fent l'aposta per tenir un total de quatre mil bombers, tres-cents..., a cada convocatòria, tres-centes places, que s'ha impulsat el pla de carrera horitzontal, que és el primer pla de carrera horitzontal que portarà de referència per a altres col·lectius que es pugui desplegar la consolidació del talent en l'organització; que ens hem compromès a treballar per un model consensuat pel que fa al tractament dels tòxics i de la importància que té afrontar-ho amb les màximes garanties i protecció per als agents; que òbviament, ara encetarem unes noves negociacions on el cos de bombers ha d'estar reconegut. I aquí Barcelona, l'Ajuntament de Barcelona per tota una sèrie de decisions en el reconeixement de la jornada de trenta-cinc hores amb els Bombers de Barcelona, que òbviament nosaltres hem de contemplar en quines condicions estem que els Bombers de la Generalitat de Catalunya rebin el salari que mereixen per la complexitat de la seva feina. I en això estem treballant. El dret legítim a manifestar-se el tenen, però òbviament s'ha fet feina en aquest sentit i també en la creació de l'escala de suport que vam debatre en el ple del Parlament.

Miri, Jo no sé si vostè ha vist les declaracions que jo vaig fer públicament. Jo vaig condemnar els fets i em dolien tant o més que a vostè. És que fa... El que vostè ha fet aquí i no li pega fer-ho, perquè vostè és una persona assenyada, és manipular. Escolti, a tots els que estem aquí ens fa mal i estem al costat de les víctimes, com no? Com no? El que no volem, de cap de les maneres, és utilitzar de manera oportunista fets tràgics i el que tampoc no volem és confondre la població. I ho continuarem fent i ho continuarem fent, perquè és el nostre deure democràtic, ètic i moral. I al costat de les víctimes sempre.

I senyor Pellicer, igual m'he expressat malament també. És que com que ja portem estona, hi ha coses que vols expressar tan ràpids que no queden clares. El que jo he dit és que no renunciarem, el Cos de Mossos d'Esquadra, a portar tot el coneixement i tota la informació que tenim a les diferents agències que treballen per prevenir, per prevenir que els menors, que no han estat ben acompanyats, que no han tingut potser els referents familiars que havien de tenir perquè el sistema no falli i ens puguem trobar amb menors que siguin condemnats –com alguns grups vostè sap bé que fan– que puguem alertar i puguem fer aquesta feina per protegir a la societat i protegir les oportunitats que tot menor, català o nouvingut que ve a Catalunya, ha de tenir, perquè és la nostra obligació i el que no volem fer és renunciar el Cos de Mossos d'Esquadra a portar tot el nostre coneixement i tota la informació que tenim a l'abast de la feina que fem per aportar solucions que no siguin estrictament la intervenció policial. Això és el que he dit i vull que quedi clar.

I ja he dit també, i no és la primera vegada que ho dic, que la inoportunitat i el malentès que va provocar la filtració amb relació a aquesta feina que s'havia fet del projecte dels Mossos a les escoles, que òbviament ni els Mossos anaven uniformats a les escoles a registrar motxilles ni els Mossos anaven a fer res d'això. Ja ho he reconegut moltes vegades, ja ho he dit i en cap moment nosaltres vam tenir cap altra més intenció que respondre a una necessitat que ens expressava, per una part, la comunitat educativa, a través de les direccions de serveis territorials educatius i també la conselleria d'Educació. Nosaltres no volem imposar res, volem ajudar perquè som un col·lectiu que treballa al servei de la ciutadania i que tenim informació de la feina comunitària que fem en el nostre dia a dia que creiem que és útil, com la de qualsevol altre col·lectiu que treballa amb persones.

I moltes gràcies a tots per les seves intervencions i pel to que hem tingut en aquesta compareixença.

El president

Gràcies, honorable consellera, a la senyora Joana Ricardo, el director de la policia, senyor Ferran López, i a la Silvia Catà, la comissària en cap del cos de Mossos d'Esquadra, per la compareixença.

I no havent-hi més punts a l'ordre del dia, aixequem la sessió. Moltíssimes gràcies.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT